

ਸਵਰਗ ਦੀ ਕਿਤਾਬ

ਖੰਡ 6

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ।

ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:*

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਭਾਫ਼ ਦੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਗ ਨਾਲ ਹੀ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ:
ਜੇ ਇਸਦੀ ਅੱਗ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਤਿੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ,
ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਅੱਗ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਅੱਗ ਬੁਝ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਤੀਹੀਣ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਤਮਾ ਲਈ ਹੈ:

- ਜੇ *ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੀ ਅੱਗ ਮਹਾਨ ਹੈ,*

ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲ ਉੱਡਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ

- *ਜੇ ਇਹ ਅੱਗ ਛੋਟੀ ਹੈ ,*

ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ, ਰੋਂਗਣਾ ਅਤੇ

ਧਰਤੀ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

- *ਜੇ ਅੱਗ ਬੁਝ ਗਈ ਹੈ ,*

ਉਹ ਗਤੀਹੀਣ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦੀ ਜਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ
ਲਈ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ

ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਇਨਾਮ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦਿਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਕਦੇ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਇਹ ਇਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। "

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।
ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਚਲਦੇ ਹੋਏ, *ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? "

ਅਤੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ? -

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸਾਡੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੋੜ ਵਾਂਗ ਹੈ। "

ਯਹੋਵਾਹ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਬਾਅ ਪਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ :

"ਓਹ! ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹਨ!

ਇਸ ਲਈ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ। "

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਰੁਚੀਆਂ, ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਪਿਆਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ”.

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪ੍ਰਭੂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ?

ਇਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ :

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਹੈ:

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਜੇ ਉਸਦਾ ਸਵੈ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ਵਸਤੂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੌਕਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਜੀਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

"ਸਾਨੂੰ *ਜੋ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ* ਹੈ : ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਬਦਸੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ.

ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਕੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਅਮੀਰੀ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ.

ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ
ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ
ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ,

- ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅੱਗ ਨਾਲ,

ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਬਲਦਾ ਕੋਲਾ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ
ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

“ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਤਿਆਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਬਲੀਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਆਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਲੀਦਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਯੋਗ ਅਸਥਾਨ ਵਜੋਂ
ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿ ਸਕਾਂ।

ਇਸ ਲਈ ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ
ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿਓ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਸਕੇ।

ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੋ। ”

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ
ਦੇਖਿਆ।

ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ *ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ:*

“ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਕਿਵੇਂ?

ਦੁੱਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਦੁੱਖ ਆਤਮਾ ਨੂੰ *ਪਾਂਧੀ*, ਪੁਜਾਰੀ, ਰਾਜਾ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਮੰਤਰੀ, ਜੱਜ, ਵਕੀਲ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ
ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਰੱਖਿਅਕ, ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾ ਦੁੱਖ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ,

ਜੇ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰਤੀ,

ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ 'ਤੇ,
- ਉਸਦੀ ਰਹਿਮ ਲਈ,
- ਪੁਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ
- ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ.

ਦੁੱਖ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ

- ਸਾਰੇ ਗੁਣ,
- ਸਾਰੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ
- ਸਾਰੇ ਮੰਤਰਾਲੇ

ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਮਾਨ,

ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ, ਆਤਮਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ

- ਗੁਣ,
- ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ
- ਮੰਤਰਾਲਿਆਂ ਨੂੰ

ਮਸੀਹ ਦਾ, ਜੋ ਪੂਰਾ ਹੈ। "

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਸਰ, ਮੈਂ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਧਾਰਨ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ?”

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋ।

ਦਰਅਸਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਦੁੱਖ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੋ ਤੀਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ .

ਇਹ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇੱਕ ਤੀਰ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਿਹਰ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਇਹ ਤੀਰ ਮੇਰੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨੂੰ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਮਰਦਾ, ਚੰਗਾ, ਦੁੱਖ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ, ਪ੍ਰਗਟ, ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਲੰਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਤੀਰ ਮੇਰੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ ਜੋ, ਮੇਰੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ».

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓ"

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸ਼ੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ,

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

" ਮੇਰੀ ਧੀ,

ਮੈਂ ਸੱਚ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕੋਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ।

ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੜੀ ਹੈ।

ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ e

ਜੇ ਉਹ ਜੀਵ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,

ਇਹ ਇਸ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ,

ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਦਰਅਸਲ

ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ

ਕਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ, ਉਹ ਹਾਸਲ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕੇਵਲ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲਿੰਕ ਨਹੀਂ ,

ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ.

ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਪਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ. "

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਰੱਬੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹਰ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਦੁੱਖ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ, ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ,
- ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ,
- ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਵਿੱਤਰ, ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੋ! ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ
ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ
ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫਲਦਾਇਕ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਾਡੇ
ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਿਰਜੀਵ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਜੀਵ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।
ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪੀੜਤਪੁਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਾਂ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੇਰੀ ਵਾਂਝੀ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ
ਪਿਆਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਕੁਝਤਣ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। "

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੰਝੂ ਵਹਿ ਤੁਰੇ।

ਪਰ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆਉਣ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ
ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਵਾਂਗ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ
ਆਇਆ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਕਹਿਣਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੇਰੀ ਧੀ, ਹਿੰਮਤ! ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਜਤਾ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ
ਹੈ

ਅਤੇ, ਇਸ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰੱਬ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਇਸ ਉਤੇਜਨਾ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹ ਇਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਰੱਬ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਆਪਸੀ ਸਾਹਾਂ ਵਿੱਚ,

ਪਿਆਰ ਦੀ ਪਿਆਸ ਜਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਅੱਗ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਆਤਮਾ ਲਈ ਸੁੱਧਤਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦੇ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਰਚ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ *ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਂਝ* , *ਜਿਵੇਂ ਸਾਹ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ*।

ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝਾਂ ਕੇਵਲ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਵਧੇਰੇ ਤੀਬਰ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ».

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰੂਹ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਾਤ ਲਈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਭਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਬੇਅੰਤ ਕੁੜੱਤਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, *ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ."

ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ : "ਓਹ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਸੁਆਦ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ

ਭਾਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!

ਧੰਨ ਧੰਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀ ਹੈ?

ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ।

ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ: "ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਵਾਂ ਹੈ"।

ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਥਕਾਵਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਜਿਉਂਦੇ ਹਨ।"

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਉਦਾਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸਰਲ ਕੰਮ, ਓਨਾ ਹੀ ਆਸਾਨ ਇਹ ਰੱਬ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕੰਮ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਦ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ।
ਸੱਚੀ ਉਪਾਸਨਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ :

ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਾ ਸੱਚੀ ਭਗਤੀ ਹੈ?

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ: ਕੀ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਫੈਕਲਟੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ?

ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮੈਂ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪੂਜਾ ਪੂਜਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਕਾਸ਼ੀ ਵਾਲਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਮੈਂ ਸੱਤ ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਕਦਾਰ ਸੂਰਜ ਦੇਖੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਆਮ ਸੂਰਜ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਨੇੜੇ ਗਿਆ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਰਾਣੀ ਮਾਂ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ: "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂ!"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ। ਪੰਨ ਕੁਆਰੀ ਫਿਰ ਭੀੜ ਵੱਲ ਮੁੜੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: "ਦੇਖੋ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ!"

ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ!"

ਫਿਰ, ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਭਰੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜੀ ਅਤੇ *ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਦੁੱਖ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਬਣੋ.

ਵੇਖੋ, ਉਹ ਸੱਤ ਸੂਰਜ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ

ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੱਤ ਦਰਦ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਲਿਆਏ ਹਨ!

ਇਹ ਸੂਰਜ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਫਲ, ਪਵਿੱਤਰ ਤ੍ਰਿਐਕ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਡੰਗਦੇ ਹਨ ਜੋ,

- ਦੁਖਦਾਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ,

ਲਗਾਤਾਰ ਸੱਤ ਚੈਨਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਭੇਜਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਵੰਡਦਾ ਹਾਂ
ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ,
purgatory ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ,
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੂਰਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ,
ਆਪਣੇ ਅਵਤਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ
ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ, ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਵੀ ਸਲੀਬ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ ਹੋਈ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲੀਬ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ
ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਦਾ ਹੈ,
- ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਸਲੀਬ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ : "ਮੈਂ ਸੰਘ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਸਲੀਬ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਰੱਬ ਹੈ ।

ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸਲੀਬ

- ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਥਿਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
- ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਓਨਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ».

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਖੁੱਕ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ, ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ”।

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੇਰੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੈ

ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

"ਪਰ ਜੇ, ਮੈਨੂੰ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁੱਛ ਜਾਣ ਕੇ , ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਇਸ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

-ਉਹ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇਸ ਖਾਲੀਪਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

- ਜੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਖੁਦ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ,

ਮੇਰੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਇਸ ਵਿਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੁਆਲੇ ਸੁਰੰਧਿਤ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ

-ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬੱਚਾ ਯਿਸੂ ਆਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਜੰਮਿਆ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਕੋਲੀਨੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਜਨਮ ਲਈ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

“ਕਾਰਨ ਸੀ ਪਿਆਰ।

ਮੇਰਾ ਅਸਥਾਈ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਤ੍ਰਿਏਕ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇੱਕ ਓਵਰਫਲੋ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।

ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਲਈ, ਮੈਂ ਕੁੱਖ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਪਿਆਰ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ।

ਇਹ ਓਵਰਫਲੋ ਇੱਛਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।

ਜਿਉ ਹੀ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੁਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਲਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਧਦਾ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਛਾ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ: ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਉ ਹੀ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ,

ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਦੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਜੇ ਇਸ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਸੁਰਤ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਓਵਰਫਲੋ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਉਦਾਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ! ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ,
ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। "

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਹਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ*
ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, *ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ*
ਇੱਕ ਕਲੋਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ. ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਿਜ਼ਾਮ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
ਕਲੋਟਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਹਰ ਰੂਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੂਹਾਂ ਇਸ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ
ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਗੂੰਜ ਇਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨਾਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਨਾਲ ਰਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ!

ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰੂਹਾਂ ਇਸ ਕੋਠੜੀ ਨੂੰ ਛੱਡਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਕੁੜੱਤਣ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ!
ਦੂਸਰੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਯਕੀਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ।

ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਠੜੀ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।
ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਗੂੰਜ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਲਦੀ"।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਬੱਚਾ ਯਿਸੂ ਆਇਆ।
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ
ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ,

- ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਮਨੁੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸ ਭੇਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ,

- ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਜਦੋਂ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨੁੱਖਾ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੇਟਾਂ ਦੀ ਮੇਹਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਉਹ ਸੋਨਾ ਸੀ ।

ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਰੂਹਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸ ਸੋਨੇ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ?

ਭੌਤਿਕ ਸੋਨਾ ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਤਮਿਕ ਸੋਨਾ, ਅਰਥਾਤ

- ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸੋਨਾ,

- ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸੋਨਾ,

- ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਵਾਦਾਂ ਦਾ ਸੋਨਾ.

- ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸੋਨਾ.

ਇਹ ਉਹ ਸਾਰਾ ਸੋਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ।

ਗੰਧਰਸ , ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਤਾਰ ਵਾਂਗ,

- ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ,

- ਇਸ ਨੂੰ ਚਮਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

- ਇਸ ਨੂੰ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸ਼ੇਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਰੂਹ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ,
- ਇੱਕ ਅਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਜੋ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ,
ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੰਗ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ,
ਇਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ
ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕੇ।

ਤਾਂ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ?
ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇੱਕ , ਜੋ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
- ਸਿਰਫ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ,
- ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਕੰਮ. ਇਹ ਧੁਪ ਹੈ । "

ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਪਿਛਲਾ ਮਹੀਨਾ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ,
ਅਕਸਰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਡਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ
ਸਕਦਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿਰਫ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ.
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੰਕੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਲਿਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਪਰ
ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹਨ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲਿਖ ਸਕਦਾ
ਹਾਂ.

ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਯਾਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ,

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?" ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ,
"ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਸੰਗੀਤ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ , ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਗੀਤ .

ਦਰਅਸਲ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ

- ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁੱਖ,

-ਜੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਤਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਗੀਤ ਹੈ

ਜੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਅਧਰਮ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਂ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਵੀ ਹੈ,

ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੀਤ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?

ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਤੱਕ ਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ: ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗੀ?

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

"ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਆਮ ਬਹਾਨੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਾ ਲੈ ਜਾਣ।

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇਕ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕੀ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਸਥਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ? ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਸੰਗੀਤ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ?

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਰਦੇ ਹਨ. "

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਿਆ, ਇਹ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬੋਲਟ ਵਾਂਗ ਆਇਆ ਅਤੇ
ਜੋੜਿਆ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ

ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਾਂ!

-ਕਈਆਂ ਕੋਲ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸਵੈ-ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਥੋੜਾ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

- ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਿਆਰ, ਜੇਕਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ,

- ਦੂਸਰੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵਿਅਰਥ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ,

- ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਗਾਵ।

- ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਰੱਖਦਾ ਹੈ.

ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਸਦਾ ਸੰਗੀਤ ਮੇਰੀ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ

- ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰੇ e

- ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ

ਆਤਮਾ ਦੇ ਛੋਟੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

- ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ

-ਜੇ ਔਰਤਾਂ ਮੇਰੀ ਨੂੰ ਟਾਉਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। "

Un autre jour, alors que je continuais de me sentir souffrante, je vis

que mon confesseur priait Notre-Seigneur pour qu'il me touche là où je souffrais afin que mes souffrances se calment.

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੇਰਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਛੂਹ ਲਵਾਂ। ਪਰ, ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਹੈ।

ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਛੂਹ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਦੁੱਖ ਘਟਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ, ਉਹ ਦੁੱਖ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ".

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ. ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ:

"ਮੇਰੀ ਮਿੱਠੀ ਚੰਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪੂਜਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵ ਮੈਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,

- ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ.

ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

- ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਚਦੀ ਹੈ,

-ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹਨ,

- ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ,

- ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ,

- ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦਿਓ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ: "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਅੱਖ, ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਹੋ।"

"ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਆਤਮਾ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ:

"ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਮੇਰੀ ਅੱਖ, ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਹਨ"।

ਇਸ ਸੰਘ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸ.

ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ,

ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ,

ਆਤਮਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਣ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ

- ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ,

- ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਆਈਆਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ.

ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ,

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਨ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ:

“ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਈ ਚਮਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੇਗਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਖੂਨ ਸੰਚਾਰ ਹੁਣ ਆਮ

ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਾਂ।

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਸ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਕੁਦਰਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ

- ਜੇ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ,

- ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਗਾਇਬ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ? "

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, "ਹਰ ਚੀਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ:

-ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ e

- ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਾ ਲੈ ਜਾਓ।

ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ. ਕਿਉਂਕਿ, ਲਗਭਗ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੀਵਾਂ, ਮੇਰੇ ਸਰਵਉੱਚ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ».

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

“ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ, ਉਦਾਸ ਨਾ ਹੋ।

ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਦਾਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਤੋਂ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇ ਮੇਰੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ”।

ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ

- ਪਵਿੱਤਰ ਤ੍ਰਿਐਕ ਦਾ,
- ਰਾਣੀ ਮਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮੈਰੀ,
- ਮੇਰੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੂਤ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਵਰਗੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਣ ਲਈ,

ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਆਪਣੀ ਬੇਅੰਤ ਰਹਿਮਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,

-ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਲੱਭਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ

- ਚਰਚ ਦੀ ਜਿੱਤ ਲਈ ਈ
- ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ.

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

- ਸਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਜਿੱਤ,
- ਕਿ ਸੈਨ ਕੈਟਾਲਡੋ ਦੇ ਚਰਚ ਨੂੰ ਪੂਜਾ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
- ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਆਮ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ,

ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਰਸੂਲ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ

-ਕਿ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰੂਹ ਦੇ ਭਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ,
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵੀ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ,
ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੀੜਤ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ, ਬਾਅਦ
ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,
ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀਪਣ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ।

ਓਏ! ਫਿਰ ਉਹ ਮਹਾਨ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਪਛਾਣਨਗੇ
ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ! "

ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੀ ਲਿਖਾਂਗਾ,
- ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਗਾਇਬ ਸੀ।
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਰਚ ਦੇ
ਅੰਦਰ ਸੀ।
ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਾਦਰੀ ਸਨ ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੈਨ ਕੈਟਾਲਡੇ ਦੇ
ਚਰਚ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੰਤ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਕੀਨਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ
ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਅਧਿਆਏ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰਨ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ
ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ
ਮਿਲੇਗਾ?"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੰਨੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ।

ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਨ ਕੈਟਾਲਡੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਗਰੀਬ ਕੋਰਾਟੋ, ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ! "

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਪਹਿਲਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤਾਜ ਪਹਿਨੀ ਵਰਜਿਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ, ਸਾਡੀ ਲੇਡੀ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ».

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਚਰਚ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਪਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਗੁਆਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਪਾਇਆ.

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ , ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਕਾਬ ਦੀ ਉਡਾਣ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

ਭਾਵ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਚਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਇਸ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ.

ਸਿਰਫ ਉੱਚਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ,

ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਕਾਬ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

ਉੱਚੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿ ਕੇ , ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ , ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ
ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ,

ਇੱਕ ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀ, ਪਰ

- ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਭੋਜਨ ਨਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ

- ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ।

ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ,

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀ ਡਰਦਾ

ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਲਈ।

ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੁਆਰਾ ,

ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ
ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।”

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ
ਕੀਤਾ. ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉਹ ਹਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ
ਚੇਤਾਵਨੀ

ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰੋ)

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ ,

ਮੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ

ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਉਹ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਾਲ, ਸਿਰਫ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ, ਨਵੇਂ ਸਬ-ਪੋਇਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚੇਗੀ।

ਜੇ ਆਤਮਾ ਅਸਤੀਫੇ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਾਸ ਇੱਕ ਸੰਮਨ, ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ

ਉਸ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇ ਆਤਮਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ,

ਇਸ ਬਾਰੇ ਖੁਦ ਸੋਚੋ, ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦੇ ਖੰਭੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੱਜ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਹੋਵੇਗਾ?

ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਲੀਬ ਬਹੁਤ ਹੈ

- ਵਧੇਰੇ ਅਨੰਦਮਈ,

- ਵਧੇਰੇ ਹਮਦਰਦ,

- ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ,

- ਇਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰਨ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ. "

ਕਿਉਂਕਿ ਲੁਈਸਾ ਬੀਮਾਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।

ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ:

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਨਹੀਂ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੇਰੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ!

ਉਦਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਗਿਆ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖ, ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਕੜੇ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੋਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਪਰਨਗੀਆਂ ਉਹ ਹੋਰ
ਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਕੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ
ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਕਿ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ”

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ:

“ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ
ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰੇਗਾ, ਉਹ ਚਰਚ ਦੀ ਜਿੱਤ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

ਅਤੇ ਜੇ ਯੂਰਪ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਅੜਿਆ ਰਹੇਗਾ।

ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁੱਖ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਯੂਰਪ ਨੂੰ
ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਏ। ”

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਅਤੇ
ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਉਗਲ
ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ :

“ਚੁੱਪ ਕਰ, ਚੁੱਪ ਕਰ।”

ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਇਹ ਹੈ ਲੁਈਸਾ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਪਿਤਾ ਗੋਨਾਰੋ ਡੀ ਗੋਨਾਰੀ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ)

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਾਂਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੁੱਪ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਪਲ ਹੋਵੇ».

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੱਢਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

"ਫ਼ਰਮਾਨ: ਪਲੇਗ, ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਯੁੱਧ" ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੈਂਦਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜੋ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਕਰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ.

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।"

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਤੂੰ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡਿਆ?

ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚਿਕਿਤਸਕ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ।

ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਸਦਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੇਲੇ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ

ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੇਲੇ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਸਕਣ।

ਅਤੇ, ਜੇ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।"

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਪਾਇਆ। ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਚੰਗੇ ਚਰਵਾਹੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿਓ. ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਿਆ:

" ਸੱਚਾ ਅਸਤੀਫਾ

ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਸਤੀਫਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,

ਪਰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । "

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਉੱਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ।

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਹਾਂ, ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਰਿਹਾ।

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ : "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ।"

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਲੀਬ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ .

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸਾਡੀ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਾਸ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ , ਈ

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ,

-ਇਹ ਉਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਹੋਰ ਫਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

“ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ

ਸਲੀਬ ਤਿਉਹਾਰ, ਚਮਕਦਾਰ, ਅਨੰਦਮਈ ਅਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ».

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ : "ਅੱਛਾ! ਤੁਸੀਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਕੀਤੀ!

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਤਮਾ ਕੇਵਲ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ.

- ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਈ

-ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਰੋਕੇ।

ਅਤੇ ਮੈਂ, ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ,

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕ੍ਰਾਸ ਸਮੇਤ।

ਆਤਮਾ, ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ».

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਗੁਆਚਣ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਕੌੜਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ,

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: " ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਵਿਆਹ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ

-ਰੱਬ ਨੂੰ ਹਰ ਥਾਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

-ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਐਕਸ਼ਨ 'ਚ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਉਹ ਆਤਮਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ. ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣੋ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ,
ਵਿਸ਼ਵਾਸ

- ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ

-ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਯੂਕੇਰਿਸਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿਚਾਰ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ:

"ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਕੀ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ?

ਉਹ ਕਹੇਗਾ : "ਇਹ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਬਦਸ਼ੁਰਤ, ਭੈੜੀ, ਠੰਡੀ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੈ!"

ਅਤੇ ਇਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਵੇਗਾ

ਇਸ ਬਦਸ਼ੁਰਤ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੇ।

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?

ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਸਬਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ.

ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ
ਸਕਦਾ। " ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਾ ਰੋ।

ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ

ਹੈ

ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਬਕਵਾਸ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਹੋ ਸਕੋ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ :

"ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸੁੰਦਰ ਹੋ!

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸੁਰੰਧੀਆਂ ਦਾ ਅਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਸਦੀਵੀ ਨਿਵਾਸ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਫਿਰ ਉਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁੱਖ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਸ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਫਿਰ, ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸ ਦਿਓ।"

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਪਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ,

ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਪੁਰਣਤਾਵਾਂ, ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ, ਠੰਢ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ,

ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ , ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਸਤੀਫਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਫਿਰ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,
ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ e
ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਹਿਚਾਨਦੀ ਹੈ”।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੈਂ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ,
- ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਕੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ
ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :
"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਤੁਸੀਂ ਬੇਕਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ?
ਜਾਣੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਖ਼ਿਤਾਬ ਹਨ
-ਜੇ ਤਿੰਨ ਰੱਸੀਆਂ ਵਾਂਗ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਹਨ:

- ਸਖ਼ਤ ਦੁੱਖ,
- ਸਥਾਈ ਮੁਰੰਮਤ e
- ਸਥਾਈ ਪਿਆਰ.

ਜੇ, ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ,
ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ।

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ :

"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰਵਾਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੇਰੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੋ।"

ਯਿਸੂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:

"ਕੀ, ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ?

ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪੁੱਛੋ: ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ, ਨੇਕੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ "

ਦੁਬਾਰਾ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ! ਮੈਂ ਬੱਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ।"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:

"ਫੇਰ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ? ਤੇਰੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹਾਂ? ਕੀ ਤੇਰੀਆਂ ਖਾਹਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ? ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਭਰੋਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕੇ ਵਾਂਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ।

ਖਾਸਕਰ ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚੰਗਾ ਦਿਲ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਵਾਸ ਦੱਸੀਆਂ।

ਫਿਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:*

"ਧੰਨਵਾਦ, ਧੰਨਵਾਦ! ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੀ ਹੈ?

ਜੇ ਕਰਤਾਰ ਜੀਵ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੀਵ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਜਾਣੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਿਓ? "ਮੈਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਦੀ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ,

ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਸੂਰਜ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਪਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

- ਇਸ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹਵਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਪਰ, ਜੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

-ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

ਜੇ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ

- ਉਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰਜ ਵੇਖਦਾ ਹੈ,
- ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਿੱਘ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ,
- ਇਸਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
- ਉਹ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

ਪਰ, ਜੇ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ , _

- ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰਜ ਹੈ,
- ਇਹ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਗੜਬੜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖੋ । "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ,

- ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਾਤ ਲਈ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬੇਅੰਤ ਕੁਤੁਬ ਦੇ ਨਾਲ.

ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ e

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੁਲਾ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਸੀ ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਪਿਆਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ,
"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬਰ ਦੀ ਰੋਟੀ ਵੀ ਦੇ ਦਿਓ ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸਬਰ ਅਤੇ ਦੱਖ ਪਿਆਰ

- ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭੋਜਨ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਸਬਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਤ ਹੈ।

ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਵੇਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਰੋਟੀ ਦੇਵਾਂਗਾ। "

ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ,

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਿੱਠੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵਰਗੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ. ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ:

ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਜਾਪਦੇ ਸਨ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰੂਹ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ,

- ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ,

- ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ,

ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ

-ਕਿ 1882 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।

- ਇਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ

ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ

- ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣਿਆ,

- ਬੁਢਾਪੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ. "

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ,
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ,
- ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ.

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ
ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਬੰਬਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਲੋਕ ਮਰੇ ਜਾਂ
ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ।

ਜਿਹੜੇ ਬਚੇ ਸਨ, ਉਹ ਨੇੜੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵੱਲ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ,
"ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੇ।"

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ, ਪਰ ਇਹ
ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਉਮਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ.

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਚੰਗਾ ਰੱਬ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੁਖਾਂਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ
ਆਪਣੀ ਰਹਿਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ?

ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ.

- ਜਿਸ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਤਾਰ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ

-ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਗਸਤ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਾਜ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ
ਤਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

"ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਤਾਜ?"

ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ,

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਬਹੁਤ ਕਾਫ਼ੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਫ਼ੀ! ਹੋਰ ਨਾ ਜਾਓ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿਮ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?

ਅਤੇ ਨਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ?

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ: ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਏ».

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਛੱਡ,

ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਥਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਦਿਓਗੇ। "

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸੇਗਾ।" ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ?" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਆਰਾਧੇ ਭਲਿਆਈ, ਬੇਅੰਤ ਦਇਆ, ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਰਹਿਮਤ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਰਹਿਮ ਮੰਗਣ ਆਇਆ ਹਾਂ,

- ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲਈ ਦਇਆ,

- ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਦਇਆ,

- ਆਪਣੇ ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਦਇਆ। "

Dieu le Père me ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਹ ਦਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਪਰ, ਜੇ ਸੱਚੀ ਦਇਆ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਡੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਦਇਆ

ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। "

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ:

" ਬੇਅੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਤਾ ,

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋੜਵੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ

- ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ,

ਜੇ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਦੇਣ,

- ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਦਿੰਦੇ ਹਨ.

ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ,

- ਪਰਮ ਮਾਲਕ, ਬੇਅੰਤ ਦੌਲਤ, ਬੇਅੰਤ ਚੰਗਿਆਈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਹੈ?

ਕੀ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ?

ਕੁਝ ਪਲ ਦੀ ਚੁੱਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ :

"ਤੇਰੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮੈਂ ਦਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੰਜ ਕਰਾਂਗਾ ।"

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ,

ਮੈਂ ਯੁੱਧਾਂ, ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧਾਂ ਅਤੇ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਨੂੰ ਵਧਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ. ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ

- ਕਿ ਇਹ ਦੇਰ ਸੀ ਅਤੇ

-ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ।

ਓਏ! ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕਿੰਨਾ ਦੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਆਵੇ.

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

"ਧੰਨ ਪ੍ਰਭੂ, ਅਸੀਂ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਰਦ ਤੋਂ ਬਚਾਓ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਿਓ।"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਜੀਵ ਮੇਰੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੜ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੀੜਤ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਹੈ । ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਲੜ ਸਕਦੇ ਹਨ , ਬਲਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਹ, ਕਿਉਂ

-ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੜਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ,

- ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੱਟਾਂ, ਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਾਰਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ,

ਪੀੜਤ ਝਟਕਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ,

ਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਾਰਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ,

- ਉਸਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ,

-ਪਰ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ।

ਜੇ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ,

ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ

ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਹਿਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲੜਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ».

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸੀ,

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਰਥ, ਲਗਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਹਾਵਤ ਕਿਹਾ: "ਪਹਿਰਾਵਾ ਭਿਕਸੂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ"।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਹੇ! ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਹਨ!"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਮੈਂ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ:

"ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਪਿਆਰੇ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ **ਤਿੰਨ ਗਲੋਰੀਆ ਪੱਤਰੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੀਏ ਜੋ ਜੀਵ ਉਸ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ।**

ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਮੁਰੰਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ. "

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਆਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੀਏ।" ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪਾਠ ਕੀਤਾ.

ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ **ਹੇਲ ਮੈਰੀ ਦਾ** ਪਾਠ ਕੀਤਾ

ਰਾਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਜੀਵ ਉਸ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ।

ਓਏ! ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਕਿੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਸੀ! ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਧਰਮ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ

ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ !"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

“ ਤੁਸੀਂ ਕੇਵਲ ਧਰਮ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਰੋਗੇ। ”
ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਰਮ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ।

ਫਿਰ **ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:**

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੈਂ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਸੁੱਧਤਾ ਦੇ ਕਾਲੇ ਬੱਦਲ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ, ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਆਹ! ਮੇਰੀ ਧੀ ,

ਜੀਵਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਅੰਦਰ ਡੂੰਘੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਚੋਗਾ ਪਾਉਣਾ।

ਜਦੋਂ ਰੱਬੀ ਛੇਹ ਆਤਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

- ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੰਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਢੱਕਦੇ ਹਨ।

ਤਦ, **ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੀਵੰਤਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ,**

ਇਹ ਹੈ

-ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,

-ਜਾਂ ਅਸਫਲ।

ਓਏ! ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ

- ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਲਗਜ਼ਰੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੋ

- ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰੋ!

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ: ਅਸੀਂ ਅੰਦਰੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੇਖ

- ਇਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੀਆਂ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਵੇਖਣ ਲਈ.

ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ

ਮੇਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਤਸੱਲੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕੁਝਤਣ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰੋ। "

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ,

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ

- ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਲੀਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਡਰਦੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।

ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪਿਆਰੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ,

ਡਰੋ ਨਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਤੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਆਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਏ ਹਾਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। "

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮੇਖਾਂ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ,

-ਪਰ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ।

ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸਖ਼ਤ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, **ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਤੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?
ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ
ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਨਾ?"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਕਿਹਾ: "ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ
ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ!"
ਪਰ ਦਰਦ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ,

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਹੁੰਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਗਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖੀ
ਕੀਤਾ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ.

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ, ਉੰਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ
ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਨਰਮ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ
ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ.

ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, **ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਹਾ :**

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ,
ਪਰ ਇਹ ਦੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ».

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਮੈਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਆਇਆ।

ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਮੈਂ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਮੇਰਾ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਉਹ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕਿਉਂ ਆਇਆ?"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ

- ਉਸਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ,

- ਉਸਦੀ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਦੌਲਤ। ਇਹੀ ਹਾਲ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਨਿਜਾਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ? ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ. "

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ:

" ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦਾ ਜੀਵਨ ਆਸ ਹੈ

ਆਤਮਾ ਜਿੰਨੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

- ਸ਼ਕਤੀ, ਬੁੱਧ,

-ਤਾਕਤ, ਪਿਆਰ, ਆਦਿ,

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਹ ਓਨੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਵਧਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ, ਜੇ ਉਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ

- ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਈ

- ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰੀਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੀਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ -
ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਉਮੀਦ, ਦੁਬਾਰਾ ਉਮੀਦ . "

ਫਿਰ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਕਤਲੇਆਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੈੱਬ ਦੇ ਅੰਦਰ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਵਤਾਰੀ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹਰ ਕੋਈ ਕੰਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲਵਰੀ ਆਇਆ ,

ਜਿਸ ਪਲ ਇਸ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਲ ਇਸ ਨੂੰ ਖੇਤ ਨਾਲ ਸਿੰਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ

ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਖੂਨ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਹਨ

ਤੁਹਾਡੇ ਸਨੈਂਕ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਤਣ।

ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਉਲਝਣ, ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਸਲੀਬ।

ਏਨਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰੋ ਜੀ
-ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ
ਚਿੱਕੜ ਅਤੇ ਚਿੱਕੜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ,
-ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਈ
- ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। "
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, **ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ
ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਇੱਕ ਪਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੱਖ ਜੋ ਕੇਵਲ **ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ** ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਣ
ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੱਖ ਜੋ **ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ**

ਉਸ ਕੋਲ **ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ** ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ
ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ
ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕੁਝੜਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ।

ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, **ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਪਹਿਲਾ ਬੰਬ ਜੋ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸਫੋਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਮੌਤ . ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੰਬ
ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖਿਲਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ
ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,

-ਪਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੰਕਾਰ, ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ
ਆਦਿ।

ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਡੋਲ੍ਹਣਾ, ਮੌਤ ਦਾ ਬੰਬ
ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਬਣਾਏ, ਪਰ ਨੇਕੀ ਦੇ ਮਹਿਲ,
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿਓ
ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਯਿਸੂ ਅਲੌਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਭੂਤ ਮੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਡਰੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:
“ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?”

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਬਹਾਦਰ ਹੋ,
ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਲਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖੂਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ,
- ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਲਹੂ ਦੀ ਹਰ ਬੂੰਦ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ
- ਪਿਆਰ ਦਾ,
- ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ
- ਮਹਿਮਾ ਦਾ
ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ».

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੈਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਡੰਡੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ
ਜਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ।”

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਜਾਹ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।”
ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਪੱਕੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ
ਗਿਆ।

ਮੇਰੇ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭੂਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਸੋਚਿਆ:

“ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ; ਜੇ ਸਾਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕੁੱਟਿਆ?”

ਜੇ ਦੁੱਖ ਨਹੀ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ , ਪਰ, ਜੇ ਦੁੱਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। "

ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਕੀਡਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ਼।

ਮੈਨੂੰ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ

-ਕਿ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

-ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਿਓ।

ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਕਿੰਨੇ ਖੰਡਰ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ!

ਇਹ ਜੀਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਭੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਵ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ

- ਸਮਝ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ

- ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ, e

ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂ,

ਮੇਰਾ ਜਨੂੰਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ

- ਉਸਦੇ ਮਹਾਨ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ,

- ਇਸ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੁਆਚਿਆ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਵਾਪਸ ਦੇਣਾ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ

ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹੋ। "

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡਾ ਡਰ ਛਾ ਗਿਆ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ

- ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਣਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਾਨੀ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ .

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਪਿਆਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ?

ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਸਖਤ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛੋਗੇ?"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਨਾ ਡਰੋ.

ਦਾਤਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾਤ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਗਾ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ! "

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਹ ਘੁੱਟਦਾ ਰਿਹਾ।
ਮੈਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰ ਔਰਤ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹੇਗੀ।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੱਪੜਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ,
ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ
ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸਨੇ ਝੱਲਿਆ ਹੈ,
ਜਿਸ ਲਈ ਜੀਵ

- ਉਸਨੇ ਇਹ ਚੋਗਾ ਆਪਣੇ ਨਗਨਤਾ ਨੂੰ ਨੇਕੀ ਤੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਢੱਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ,
- ਅਮੀਰ ਬਣਨ ਲਈ ਦੌਲਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ,
- ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਈ
- ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਧੰਨ ਜਿਸੁ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਦੁੱਖ ਦੇ ਥੱਕਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ . ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ,

- ਹਰ ਨਵੀਂ ਘੜੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ।

ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ,

ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

- ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਰਾਜ ,
- ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਰਾਜ,
- ਮਾਸ ਦਾ ਰਾਜ.

ਉਹ ਉਥੇ ਤਿੰਨ ਚੰਗੇ ਰਾਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

- ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੇਤਰ,
- ਬ੍ਰਹਮ ਰਾਜ ਅਤੇ,
- ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ. ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੇਰਾ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,

- ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ,
 - ਫਿਰ, ਹੋਰ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਤਿੰਨੋਂ ਡੂੰਘੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਮ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।
ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ
- ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ,
 - ਜਦੋਂ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸਭ ਕੁਝ ਚੁੱਪ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ,
ਮੈਂ ਤਾਂ ਰੱਬ ਨਾਲ ਹੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਅੰਦਰਲਾ,
-ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ,
- ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹ
ਉਹ ਸਰਵਉੱਚ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਕੰਮ ਬਣ ਗਏ।

ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ.
ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਅਕਤੀ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:
“ਸਾਡੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ, ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਹਿੰਮਤ,
- ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ
- ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ.

ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ।

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜਾ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਔਰਤ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ, ਇਸ ਮਾਸੜ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਦੌਲਤ,
- ਕੁਲੀਨਤਾ ਦਾ,
- ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ
- ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ।

ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ? ਰਾਜੇ ਨੂੰ।

ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਾਜਾ ਇਸ ਮਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਲਈ ਕੀ ਬਚਿਆ ਹੈ? ਬਸ ਉਸਦੀ ਗਰੀਬੀ ਹੀ ਬਚੀ ਹੈ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਸੀ

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੱਸਿਆ:

"ਆਹ ਮੇਰੀ ਧੀ

- ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ,
- ਉਹ ਪਾਪ ਨਾਲ ਦੂਸ਼ਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖੇਗਾ!

ਇਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਕੁਲੀਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇੰਨੇ ਮਹਾਨ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਦਰਅਸਲ

- ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ,
- ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਬਣਾਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਰੱਖਣੇ ਪਏ।
 ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਲਈ, ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ,
 - ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾ ਲੈਣਾ ਸੀ,
 -ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਮੂਰਤ ਬਣਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹ,
 ਮਨੁੱਖ ਸਿਰਫ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਗੰਦਗੀ ਨਾਲ ਹੀ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਤਦ ਯਿਸੂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

- ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਜਿਸਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਕੱਪੜਾ ਮਿਲਿਆ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ, ਉਹ

- ਇਸ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਧੂੜ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ,
 - ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ
 - ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ,
- ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ

ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹਾਪਣ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਇਆ, *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ,

ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਫੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, *ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਪੈਕੇਜਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਫੁੱਲਦਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ*
ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ:

ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਹਨ

ਗੁਣ, ਗੁਣ, ਸੰਪੂਰਨਤਾ -

ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਤੇ ਇਹ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਛੋਟੇ ਨੋਟ ਲੱਭੋ ਅਤੇ,

ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ .

ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਪਦਾਰਥਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਭਰੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ,

-ਕੁਝ ਬ੍ਰਹਮ ਉਸ ਦੇ ਈ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ

- ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:

ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ!

ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ।

ਤੁਸੀ, ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ।

ਨਹੀ ਤਾਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖਾਂਗਾ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖੋ ਜੋ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਬਿੰਦੂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

- ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਭੋਗਦਾ ਹੈ,
- ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ।

ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਹਨ

- ਜੀਵ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮ ਖਜ਼ਾਨੇ ਖੋਲ੍ਹੇ e
- ਉਸਨੂੰ ਰੱਬ ਨਾਲ ਹੋਰ ਦੋਸਤੀ, ਨੇੜਤਾ ਅਤੇ ਵਟਾਂਦਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ .

ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਸਿਰਫ ਖਪਤ*

- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
- ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਮੇਰੀ ਰਹਿਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ।

ਉਜ, ਮੇਰੀ ਚੰਗਿਆਈ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਇਆ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ,
ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਗੁਣ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਪੀੜਤ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਦੇ ਪੁਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ.

ਜੇ ਭਾਂਡਾ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਗਰਮ ਹੈ ਅਤੇ,
- ਮੇਰੀ ਦਇਆ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਇਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ
ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰੋ.

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ
ਹਨ . "

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ, ਕੌਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

“ਜਿਹੜਾ ਗੰਭੀਰ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਈ

ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਵਿਅੰਗਮਈ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦਾ
ਹੈ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ,

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜਸਟਿਸ

ਹੁਣ ਆਦਮੀ ਈ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ,

ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ.

ਦਰਅਸਲ, ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ, ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ
ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ, ਬ੍ਰਹਮ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ,
- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭੋ।
ਇਹ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਗਭਗ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਂਝੇ ਲਈ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਦੁਖਦਾਈ
ਹਨ।

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ
ਸਰੀਰ ਵੀ, ਇਸ ਵਿਛੋੜੇ ਦੁਆਰਾ ਭਸਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਤਸੀਹੇ!

ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਸਮੇਤ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੈ,
ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਮਸਕੀਨ, ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ
ਹੀ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ,
-ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪਿਘਲਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ ਅਤੇ,
-ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਇਸ ਸਖ਼ਤ
ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਓ! ਕੀ ਲੜਾਈ! ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ
ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਖਪਤ ਹੈ, ਇਹ ਅਨੰਦ ਲਈ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਜੀਵ ਲਈ ਇੱਕ, ਪਾਪ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ,

ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ, ਦੂਸਰੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਲਈ।

ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ:

" ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੜ ਗਿਆ,

ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਹੀ ਮਰਿਆ"

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਖਪਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ

-ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰੰਤਰ ਮਰਦਾ ਹੈਂ

-ਮੇਰੀ ਖ਼ਾਤਰ ਤੂੰ ਅਨੇਕਾਂ ਮੌਤਾਂ ਝੱਲਦਾ ਹੈਂ।

ਜੇ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਲਈ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਵੇ,

- ਇਹ ਖਪਤ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ,

- ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਗਈ,
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

- ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਪਾਪ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ,

- ਪਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,

ਕੀ ਉਹ

ਉਸਦੇ ਸੰਕਲਪ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ
ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦਰਅਸਲ

- ਜਦੋਂ ਇੱਛਾ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
- ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਹਮ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਸਨੂੰ ਬਰਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ,
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ
ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ , ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ
ਲਗਾਉਂਦਾ ,

ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦਾ

- ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

- ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਜਾਂ ਤਿਆਗ ਦੇ ਪਲ e
- ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੇਗਾ, ਪਰ, ਤੁਰੰਤ, ਉਸਦਾ
ਮਨੁੱਖ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ.

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸੱਚੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੀ ਬਜਾਏ,

ਜੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਗਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਥਿਰਤਾ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, _
ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਟੱਲ ਹੈ , _

ਜਿਸ ਕੋਲ ਰੱਬ ਹੈ ਉਹ ਚੰਗੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਟੱਲਤਾ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹੀ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਤੁਸੀਂ ਹੋ।

ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ,

- ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਲੱਭੇ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਪੇਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ"।

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਯਿਸੂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜੋੜਿਆ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਜੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰੀਏ, ਜੇ ਦਿਲ ਧੜਕਦਾ, ਚਾਹੇ ਤਾਂ,

- ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਲਈ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ।"

ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਕਈ
ਮੋਹਰਾਂ ਲਾਈਆਂ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ,

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ
ਲੱਭਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਬਾਹਰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ
ਲੱਭਦਾ ਹੈ,

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਆਤਮਾ ਲਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਕੇਵਲ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ,

ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦੀ
ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦੀ ਹੈ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

- ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲਈ,

- ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ,

- ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ,

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੂੜ੍ਹਾ ਜੋੜਨਾ.

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ

ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ
- ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,
- ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ।"

ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਹਾਰਾਣੀ ਮਾਂ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੈ
ਕੇ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਛੱਡੇ,
ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ!"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ : "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ।

ਮੇਰੀ ਧੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਬ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੱਕ ਨਿਰਜੀਵ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਅੰਤ ਦੌਲਤ ਹੈ,
ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ. "

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।
ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੂੰਦ ਵਾਂਗ ਲੀਨ ਰਿਹਾ।

ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਨਾ ਕੋਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਨਾ ਉਚਾਈ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੌੜਾਈ

ਵਿਚ.

ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਮੁਬਾਰਕ ਰੂਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਰੂਹਾਂ ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ
ਸਨ।

ਮੈਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ

- ਰੂਸ ਅਤੇ ਜਾਪਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ,
- ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮੈਨਿਕ ਜੋ ਮਰ ਗਏ ਜਾਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ, ਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿੱਤ ਜਾਪਾਨ
ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ
ਹੋਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ।

ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ?
ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰੁਕਦਾ ਹਾਂ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਅਤੇ ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹਾਂ,

ਮੈਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਇਕੋ ਇਕ ਚੰਗੇ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਆਇਆ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ
ਪਲ ਮਰ ਰਹੀ ਹੈ. ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਤੜਫ ਵਧਾਇਆ,

ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜੇ ਮੈਂ ਮਰ ਸਕਦਾ,

ਮੈਂ ਸਦਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੋ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ।

ਓਏ! ਜੁਦਾਈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਕੌੜੇ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋ!

ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਹੈ. ਓਏ! ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਜਤਾ,

ਤੁਸੀਂ ਖਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵਿੰਨ੍ਹਦੇ ਹੋ,

ਤੂੰ ਇੱਕ ਦੋਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈਂ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੜਦਾ ਹੈ !

ਤੂੰ ਜੇ ਦੁੱਖ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਰੱਬ ਬੇਅੰਤ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁਰੀਗੋਟਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ।

ਮੇਰੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੰਝੂ ਇਹਨਾਂ ਗਰੀਬ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੁਜਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

“ਮੇਰਾ ਗੰਭੀਰ ਦੁੱਖ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

- ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ,
- ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ e
- ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ।

ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛਾਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਵਾਂਗ ਲਪੇਟਦੀ ਹੈ।

ਕੇਵਲ ਸੁੱਧੀਕਰਣ ਦੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਜਤਾ ਦੀ ਅੱਗ

ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਪਹਿਲਾ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਇਸ ਬਸਤੂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਓਏ! ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ! ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ! "

ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਤਸੀਹੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਜੋਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕੇ ਵਾਂਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ: "ਆਹ! ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ!"

ਮੇਰੀ ਮਾੜੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ,

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਯਿਸੂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਜ਼ਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ।"

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋਸ਼ ਭਰਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ

ਨਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ,

ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਾਂ ਹੈਰਾਨ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗਰਮ ਜਾਂ ਠੰਡੇ ਹੋ,

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਥੋੜਾ,

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ।

ਇਹ ਸਭ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪੁੱਛਣਾ ਪਏਗਾ

- ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ
- ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ.

ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਚੀਆਂ, ਉੱਤਮ ਜਾਂ ਬਹਾਦਰ ਹੋਣ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ।

ਓਏ! ਕਿੰਨੀਆਂ ਰੂਹਾਂ

- ਸੱਚੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਕਰਨਾ ਈ
- ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਲਣਾ.

ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿਚ ਵੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲਦੇ ਹੋ
ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ,
ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਦ,
ਨਿੱਜੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ,
ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ,
ਬੰਦਾ ਰੱਬ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ।
ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਤਿਜੋਰੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਲਿਆ,

d'où su pouvait voir les bienheureux.

Entendait leurs 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ. ਓਏ! Comme ils nageaient en Dieu!
Su voyait leur vie en Dieu et la Vie de Dieu en eux ,

ce qui semblait être l'essentiel de leur félicité.

ਮੈਨੂੰ ਵੀ chaque bienheureux est ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

-a nouveau ciel dans cette demeure bénie

-chaque ciel distinct des autres

en conformité avec la manière dont il s'était **ਵਿਵਹਾਰ** avec Dieu sur la terre.

Quelqu'un at-il cherché à aimer Dieu davantage sur la terre ?

ਅਮੀਰਾ ਡਾਵਾਂਟੇਜ ਡਾਂਸ ਲੇ ਸਿਏਲ ਏਟ

il recevra de Dieu un amour toujours nouveau et grandissant.

Tel autre at-il cherché à glorifier Dieu davantage sur la terre?

Dieu merci he woman was une gloire toujours grandissante, une gloire calquee sur la gloire divine.

Et ainsi de suite pour toutes les autres façons de se comporter avec Dieu sur la terre. **ਐਨ** peut donc dire que ce qu'on fait pour Dieu sur la terre,

- ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ,
- ਪਰ ਵਧੇਰੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ.

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੋ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ

- ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ
- ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਚਮਕਦਾ ਰਹੇਗਾ.

ਓਏ! ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੇ

ਜੇ ਮਹਿਮਾ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ

ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨ ਵੀ,

ਇਹ ਇਸ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ!

ਓਏ! ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ

- ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇ,

- ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿਓ,

- ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਦਿ,

ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ.

ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕੌਣ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਮੈਂ ਇਸ ਮੁਬਾਰਕ ਠਹਿਰ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਵਾਸ ਬੋਲਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ।

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਮੈਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ. ਯਿਸੂ ਨੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ.

ਓਏ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਹੈ! ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪੱਖ ਤੋਂ।

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਂ ਚਰਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਦੇਵਾਂਗੇ.

ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ *ਅਤੇ ਕਿਹਾ :*

" ਮੈਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਦੱਸੋ, ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਹਾਂ? "

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਭ ਕੁਝ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ, ਇਕੱਲੇ ਤੇਰੇ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ!"

ਯਿਸੂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ. ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ

ਨਿਕਲਦਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਹੋ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਯਿਸੂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ।

ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਤਾਜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਦੰਡ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ। ਮੈਂ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਾਂ।

ਇਕੱਲੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਵਾਪਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ।

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਦੇਣ,

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। "

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ।

- ਕਿ ਜੀਵ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਇਲਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੁਹਾਰਤ ਨਾਲ ਹਾਵੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਰੰਟ ਤੋਂ . ਯਿਸੂ ਨੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ।

ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਚੰਗੇ ਦੀ ਨਿਜਤਾ ਲਈ ਸਵੇਰ ਬਹੁਤ ਕੁੜੱਤਣ ਵਿੱਚ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮੇਰੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਭੱਜਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਓਏ! ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਕੁੜੱਤਣ ਕਿੰਨੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਵੀਂ ਹੈ!

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁੜੱਤਣ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮਾਸ ਕਈ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਜੀਵਨ ਜੋ ਉਹ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਣ।

ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਕੌਣ ਬਿਆਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੀ?

ਇਸ ਦੌਰਾਨ , ਸੰਤ, ਦੂਤ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਨ

ਉਸ ਨੇ ਦੌੜ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਤਾਜ ਬਣਾਇਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੌੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਚੀਕਿਆ: "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ! "

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਦੀਆਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।

ਸੌਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਨਾ।

ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੌਂ ਗਿਆ,
-ਬਸ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹ
ਲੈਂਦੇ ਹੋ. ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: "ਆਹ! ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ!"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਫਿਰ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਹੋਰ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤਪੱਸਿਆ, ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰ ਨਿਜਤਾ ਹੀ ਅੱਗ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹੈ

ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਜਗਾਉਂਦਾ, ਵਰਤਦਾ, ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਬੰਦ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸੇਵਨ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜੀਵੰਤ ਅਤੇ ਗਠਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। "

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਜੋ ਚਰਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਘੱਟ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ."

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੈ?

ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ».

ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਏ।

ਸਲੀਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆ ਕੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਵੇਰ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਲੀਬ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ।

ਫਿਰ *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਮੇਰੀ ਧੀ , ਦੁੱਖ

ਮੇਰੇ ਧਰਮੀ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ e

ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਨਵਿਆਓ .

ਆਹ! ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਚਰਚ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ?
ਆਹ! ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਧਾਰਮਿਕ, ਲੀਡਰ ਆਪ ਹੀ ਹੋਣਗੇ!

ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਸੱਪ ਹਨ

-ਉਹ ਜ਼ਹਿਰ ਖੁਦ ਈ

- ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ.

ਉਹ ਇਸ ਚੰਗੀ ਮਾਂ ਚਰਚ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਲੋਕ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ. "

ਤਦ, ਮੈਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੁਲਾ ਕੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ,

ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ

ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਬਹੁਤ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਲੱਭ,

ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਝੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੌਖਾ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਔਖਾ ਕਿਉਂ ਲੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ
ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ
ਕਰਨ ਲਈ ਧੱਕਦਾ ਹੈ।"

ਯਿਸੂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:

"ਆਹ! ਕੀ ਇਹ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਧੱਕਦਾ ਹੈ?

ਹਰ ਚੀਜ਼, ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਪਿਆਰ.

ਉਹ ਰੂਹ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦਾਤ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ।

ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭਲਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਜਾਂ
ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਦਾ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ?"

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਨਾਰਾਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ! ”

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ

ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਕਰੇਗੀ. ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਰੀਰ ਦਾ ਦਰਦ,

- ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਦੁੱਖ

- ਨਾਲ ਹੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ।

ਜੇ ਆਤਮਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਦੁੱਖ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਿਓ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?

ਉਏ! ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ!

ਹਰ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼, ਤਰੀਕੇ, ਕਦਮ, ਕੰਮ, ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਂ ਹੈ।

ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ”

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਰੂਹ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ।

ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ।
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ
ਪਾਇਆ।

ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਨੁਭਵ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,
ਕਿਰਤਾਂ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੋਹਰਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ,
- ਪਰ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ.

ਇੰਨਾ ਕਿ,
- ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
- ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਝੱਲਿਆ ਹੈ
ਇਹ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਹਨ
ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਮੈਂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ
ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ,
- ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ. "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੂਤ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ,
ਮੈਂ ਬਲੈਸਡ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਚਰਚਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ।

ਇੱਕ ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੈਦੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਨੂੰ ਡੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ,

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸੋਧ ਕਰਨਾ;

ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ

- ਸਭ ਕੁਝ ਜੀਵ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ

ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ।

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ

ਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਅਤੇ ਰੇਤ ਦੇ ਕਣ ਹਨ। "

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ

- ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ,

- ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਅਤੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ. ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ।

ਉਸ ਪਲ, *ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

“ਤੂੰ ਮੁਰਖ ਹੈਂ, ਏਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਿਉਂ ਹੈਂ?”

ਜੀਵ ਲਈ ਕੀ ਔਖਾ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ

- ਇਹ ਸੰਭਵ ਅਤੇ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਲਈ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ,

- ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕਹੇਗਾ:

"ਉਹ ਅਣਗਿਣਤ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਗਿਣ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਪਰ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ: "ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ - ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤ ਹੈ - ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰ ਹੈ"।

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ

ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਗਿਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੇਲਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹੈ।

ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਸ ਤੱਥ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ?"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੁਰਖਤਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ।

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਜਦੋਂ, ਅਚਾਨਕ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਜਾਲ ਨਿਕਲਿਆ

ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਕੜ ਲਿਆ।

ਓਏ! ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਕੇ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ! ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਸਿਆ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ! ਓਏ! ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ!

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਹਿੰਮਤ ਮੇਰੀ ਧੀ,

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਦਾ ਧਾਗਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕਿਵੇਂ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਕਿਉਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੈਂ,

ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। "

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੈਂ ਦੁਰਲੱਭ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ;

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮਨੁੱਖ ਖਿੱਲਰਦਾ ਹੈ

- ਬਦਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁੰਦਰਤਾ,

- ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ. "

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਦੁਖੀ ਪਾਇਆ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ,

- ਵਧੇਰੇ ਲੋਹਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

- ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ,

ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੰਗਾਲ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਬਲੌਂਸ ਇਸ ਨੂੰ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਧੂੜ ਭਰਿਆ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਂਗ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਹੈ.

-ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਾਸ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦਾ ਹੈ,

- ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ e
-ਹੋਰ ਇਹ ਸਾਰੀ ਮੈਲ ਦੀ ਧੂੜ ਹੈ,
ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਂਗ ਦੇਖ ਸਕੇ।

ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

- ਜੇਕਰ ਚਿਹਰੇ ਗੰਦੇ ਜਾਂ ਸਾਫ਼ ਹਨ,
- ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਹਨ।

ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।

ਨਾ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਨਾ ਧੂੜ ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਕਸ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ੁਲਮ ਵੇਖ ਕੇ , ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹ ਉਦਾਸੀ ਕਿਉਂ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਲਈ ਉਦਾਸੀ ਪੈਂਦੇ ਲਈ ਸਰਦੀ ਕੀ ਹੈ?

ਸਰਦੀਆਂ ਪੈਂਦੇ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀਆਂ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਬਸੰਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿੱਘ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਪੌਦਾ ਨਿਰਜੀਵ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ।

"ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਹੈ।

ਉਦਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ, ਮੀਂਹ ਵਾਂਗ, ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਦਾਸੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ,

ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੇਕੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਸੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਦੀ,
ਜੇ ਬਸੰਤ ਦੀ ਵਰਖਾ ਵਰਗਾ ਹੈ
ਜੇ ਪੌਦੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
"

ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਗਤੀ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ

- ਸਾਰਾ ਚਰਚ,
- ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੁੱਧਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਈ
- ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈਆਂ।

ਇੱਕ ਆਮ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਚਰਚ, ਪਾਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਲਈ ਚੰਗੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਾਰਮਿਕ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਰਚ ਦੀ ਜਿੱਤ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ?" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਜ਼ਰੂਰ!

ਇੰਨੇ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੌਣ ਵਿਵਸਥਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ: "ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਟਕਰਾਅ ਲਵੇਗਾ. ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਇਸ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਸ ਮਹਾਨ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ,

ਪਰ ਇੰਨਾ ਦੁਖਦਾਈ ਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਗੁਆਚਣ ਵਾਂਗ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ।

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਵਾਂਗਾ

- ਕੌਣ ਪਛਾਣੇਗਾ ਕਿ ਬੁਰਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ

- ਜੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏਗਾ।

ਮੈਂ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਜੇਕਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਵਧਣਗੀਆਂ।

ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਿੱਤ ਆਵੇਗੀ ".

ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੌੜੀ ਸਵੇਰ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ, ਮੇਰੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹੇ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ, ਇਕੱਲੇ, ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਡਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ!

ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡਰਾਉਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੰਤ, ਮੈਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਗਰੀਬ ਇਟਲੀ, ਇਹ ਜੰਗ ਕਿੰਨੀ ਫਸੀ ਹੋਵੇਗੀ!"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ।

ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਵੇਖੀ ਅਤੇ *ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਪਰੇਗੀ"।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਨਾਲ ਹੀ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਤਰਸਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਇਆ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਏਨਾ ਗੁੱਸਾ ਕਿਉਂ?”

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਜਾਣ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ

- ਇੱਕ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ e

- ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਵੀ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਖੁਦ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦੀ?

ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ

- ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਈ

- ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ. "

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਜਲ ਰਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਇਹ ਸਾਹ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: “ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਹ ਹੈ ,

- ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉਡਾ ਰਿਹਾ ਹੈ,

- ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੋਜ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। "

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ. ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ,

ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਲਿਖੇ,

-ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ,

- ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਜੋ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ।

ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਇੰਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਦ ਨਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਬੁਰੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਪਾਪ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣਾ ਉਸ ਦਰਦ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਲ ਰਹਿਤ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਿਆਨ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵੱਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੇ; ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ ਹੋਰ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਯਿਸੂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਿੰਮਤ, ਹਿੰਮਤ! ਜੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਿੰਮਤ ਮੁੜ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ। ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ।"

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

- ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ,

-ਬ੍ਰਹਮ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡੋ ਈ

- ਗੋਲਾਕਾਰ ਜਾਂ ਡਾਇਬੋਲੀਕਲ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਜੇ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਲਭਦੀ ਹੈ,

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰੱਬ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਲਈ।

ਜੇ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

-ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਕੱਠੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ

-ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ

ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੰਗਾਂ ਵੀ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇ ਆਤਮਾ ਦੁਖੀ ਹੈ,

- ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ,

- ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਇਹ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਆਤਮਾ ਭਾਲਦੀ ਹੈ,

ਪਰ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮਨੁੱਖੀ ਉਦੇਸ਼।

ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ,

- ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਲੱਭੋ,

- ਜੋ ਗਲਤ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ,

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ,
- ਉਹ ਹੁਣ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ,
- ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
-ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਹੈ ਜੋ 1 ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ
ਅੱਜ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ,
ਕੱਲ੍ਹ, ਵਾਪਸ ਲੈਣ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ _
-ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
-ਕਿ ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇਗਾ।

ਨਾਲੇ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ
- ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ,
- ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ:

“ਬੱਚੀ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਲਈ
ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਹੀਦ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।
ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਖੇਡ ਵਾਂਗ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਇਸ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!
ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿਓ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ
ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।”

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ:

“ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਵਰਗਾ ਹੈ

- ਕੋਈ ਵੀ ਜੇ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

ਦੀਵੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਤਾਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ e

ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਲਾਟਾਂ ਜਗਾਈਆਂ। "

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

“ਇਹ ਦੀਵਾ ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਹੈ

- ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਜੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ

- ਆਪਣੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ! ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹੈ?”

ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ:

“ਦੀਵਾ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੈ .

ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣਾ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਲਈ ਜੋ ਕੋਈ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਉਹ ਗੁਣ ਹਨ ਜੋ,

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰੇ. "

ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਕੰਡੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਟੁੱਟੇ ਕੰਡੇ ਹੋਰ ਵੀ ਡੂੰਘੇ ਅੰਦਰ ਵੜ ਗਏ।

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਇਸ ਦਰਦਨਾਕ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਕਿਉਂ
ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ
ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ? "

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, **ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :**

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

-ਨਾ ਸਿਰਫ਼ **ਕੰਡਿਆਂ ਵਾਲਾ ਤਾਜ ਤੀਹਰਾ ਸੀ** ,

ਪਰ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਦੌਰਾਨ ਝੱਲੇ ਤਿੰਨ ਸਨ:

-ਤਿੰਨ **ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸਨ;**

-ਤਿੰਨ ਕੋੜੇ ਸਨ (ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਰੜੇ **ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ**)

-ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ **ਡਰਾਇਆ** ;

- ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ **ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ** (ਰਾਤ ਨੂੰ, ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ);

-ਸਲੀਬ ਦੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਮੇਰੇ ਡਿੱਗਣ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਸਨ;

-ਤਿਹਰੇ **ਨਹੀਂ ਸਨ** ;

- **ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ ਹੈ**

" ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ,

"ਫਿਰ ਸਲੀਬ ਦੇਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ , ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ
ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ

ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਅੰਦਰੋਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ,

" **ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ** ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਪਾਸਾ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ."

-ਤਿੰਨ **ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸਨ.**

ਕਿੰਨੇ ਤੀਹਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ!

ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਮੌਕਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ.

ਸਭ ਕੁਝ ਬ੍ਰਹਮ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

- ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ,
- ਉਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਜੀਵ ਉਸ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਸਨ , e
- ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਲਾਭਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ .

ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦਾਤ ਜੋ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ
ਉਸ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ , e
ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਜਾਵੇ : **ਬੁੱਧੀ**, ਯਾਦ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ
 ।

ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।
 ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।
 ਇਸ ਲਈ ਸੁੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿੱਤਰ ਜੋ ਜੀਵ ਕੋਲ ਹੈ ਦੂਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
 - ਇਸ ਤੀਹਰੇ ਦਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਦਾਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ.

ਅਤੇ ਮੈਂ
 -ਇਸ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਜੀਵ ਵਿੱਚ ਬਣਾਓ ਈ
 -ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ,
 ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ, ਆਪਣੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੀਹਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
 -ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ,
 ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ e
 ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ। "

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ,
 ਮੈਂ ਆਪਣੇ **ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ** ।

ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, **ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ** :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਨਾਸ਼ਕਰੇਤਾ ਭਿਆਨਕ ਹੈ।

ਸੰਸਕਾਰ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੇ
ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਹਫ਼ੇ , _

ਉਹ ਸਾਰੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹਨ

- ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਈ

- ਖੁਸ਼ੀ ਲੱਭਣ ਲਈ.

ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ, ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਵੱਲ ਭੱਜਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵੱਲ ਭੱਜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਭਲਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਾਲਤ ਹੈ।

ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਨ੍ਹਾਪਣ ਅਤੇ ਅਸੁੱਧਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਕੁੜੀ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ

-ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਿਹੜੇ ਜੀਵ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ .

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੇਰੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੇਗੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ,

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿਓ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਸਵੇਰ ਬੁਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ.

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

"ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਹਾਰ ਮੰਨਣਾ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ? "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਿਆ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਆਇਆ ਅਤੇ **ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ** :

"ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਤਿਆਗ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਗਈ,
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਸੀ,

ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਰਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

"ਇਕੋ ਹੀ

- ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ

- ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਲਿਫਾਫੇ ਨੂੰ ਲੱਭੇ ਬਿਨਾਂ ਫਲ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਲਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭ ਲਿਆ

ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਕੁੱਤੇ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਸਨ।

ਗਲੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਜੋ ਸੀ

- ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੱਕਦੇ ਦੇਖਿਆ,

-ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ

- ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੋਲਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਸੱਚਾਈ ਜਾਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ *ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ* :

"ਉਹ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾੜਦੇ ਹਨ. "

ਮੌਲਵੀ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਨ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ,

- ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੱਢਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਬ੍ਰਹਮ ਮਦਦ ਗਾਇਬ ਸੀ.

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ
ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਸ਼ਬਦ ਸਰੀਰ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਿਆ"।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

" ਸ਼ਬਦ ਸਰੀਰ ਬਣ ਗਿਆ

“ਪਰ ਕੋਈ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ।

-ਇਹ ਉਹੀ ਰਿਹਾ ਜੋ ਇਹ ਸੀ ।

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ

- ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਸੀ

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ

ਸੰਚਾਰ ਈ

ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਕਾਰ ਯੂਨੀਅਨ .

ਜੇ ਸ਼ਬਦ ਸਰੀਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ,

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕੇ।" ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਯਿਸੂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆ,

ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਇਕਲੌਤੇ ਚੰਗੇ ਦੀ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ

ਕਿ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ

ਕਿ ਇਟਲੀ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ, ਜਿੰਨੇ ਪੀੜਤ ਹੋਣਗੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਹਾਵੀ ਸੀ।

ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਦਰਦ ਰਹਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ.

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਹਾ:

"ਜੀਉਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ? ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਸਾਥੀ,

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ.

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਜੀ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਅਟੁੱਟ ਸਨ.

ਓਏ! ਰੱਬ, ਕੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਕਿੰਨੀ ਦਰਦਨਾਕ ਸਥਿਤੀ, ਕਿੰਨੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਤਸੀਹੇ, ਕੀ

ਬੇਮਿਸਾਲ ਜੁਲਮ!

ਜੇ ਤੂੰ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਅਜਿਹੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਹਰਕਤ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਥੱਪੜ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਅਸਹਿ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। "ਉਸ ਪਲ, ਜਿਸ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕੇ ਵਾਂਗ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ* :

"ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਇਹ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ

ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗੋਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂ,

ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਦਰ ਕਰੋ ।

ਲੋੜ ਹੈ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਿਨ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣਾ,

ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ».

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧੰਨ ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

ਜੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੇਲ ਮੈਰੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ,

ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ

- ਜੇ ਆਤਮਾ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਲਗਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, e

ਜੇ ਕਿਰਪਾ 'ਤੇ ਹੱਸਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਵਿਹਾਰ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ

- ਅੱਜ ਹਾਂ, ਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ,

-ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

- ਇਹ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ,

- ਅੱਜ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਚੰਗਿਆਈ ਵਿੱਚ, ਮਿੱਤਰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,

ਪਰ, ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਰੱਖ ਕੇ, ਥੱਕ ਗਿਆ,

ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਦੋਸਤ ਕੀ ਕਹੇਗਾ?

ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹੇਗਾ, "ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਰੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਹੋ ਜਾਵੋ ਜਾਂ ਮਰ ਜਾਓ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।"

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਲਗਨ ਨਾਲ ਹੈ ।

ਮੇਰੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਰੂਹ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।
ਜੇ ਆਤਮਾ ਚਕਮਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲੜੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਰੇ ਟੀਚੇ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

-ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲਗਨ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਸੰਪੂਰਨਤਾ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਗਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ।

ਜੇ ਆਤਮਾ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ

- ਰੱਬ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ e

- ਉਸਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। "

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਕੁਝੱਤਣ ਵਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਇਕੋ ਇਕ ਚੰਗੇ ਦੀ ਲਗਭਗ ਨਿਜਤਾ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਲਈ.

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਅਲੋਪ ਪਰਛਾਵੇਂ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ. ਮੈਂ ਕੁਚਲਿਆ ਅਤੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ.

ਇਹ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਹੈ

-ਜੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਈ

- ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹਨੇਰਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਬਚੀ ਹੈ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਹੈ।

ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਯਿਸੂ
ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਰੱਬ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ

- ਸਾਰੇ ਪਾਪ,

- ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਈ
- ਸਾਰੀਆਂ ਗੁਆਚੀਆਂ ਰੂਹਾਂ.

ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇਗਾ

- ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ,
- ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰੇ, ਈ
- ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ.

ਮੈਂ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ

- ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਹੀ,
 - ਪਰ ਹਰ ਰੋਜ਼, ਲਈ
- ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ e
ਗਰੀਬ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੋ।

ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ .

ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ।*

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣ e

ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ

ਚੰਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ?

ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ?

ਕੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ? ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ !

ਉਹ ਅਜਨਬੀਆਂ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਜੋ,
- ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨਾ,
- ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ,
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਈ

ਉਹ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ-ਪੀਂਦੇ।
ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ
- ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ।
ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪਾਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, *ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ,*
ਜੀਵ ਕਦੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਰ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ।
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖਾਲੀਪਣ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ , ਜੋ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ .

ਰੱਬੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪਾੜੇ ਭਰ ਗਏ ਹਨ
ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ,
purgatory ਅਤੇ
ਨਰਕ.

ਜੇ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ,
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੋਗੇ ਅਤੇ
ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ?

ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹੋ ».

Eucharist ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ.

ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਖ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੀਵ ਦਾ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਭੋਜਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

- ਇਸਦੇ ਪੂਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ.

ਭਾਵ, ਇਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ

ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਪਿਆਰ, ਇੱਛਾਵਾਂ,

ਇਸ ਦੇ ਝੁਕਾਅ, ਇਸਦੀ ਧੜਕਣ,

ਉਸਦੇ ਸਾਹ, ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ, ਆਦਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਫਲ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ

- ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਈ

- ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ -,

ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ

- ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ,

- ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ

- ਬਾਕੀ ਸਭ।

ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ:

“ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਹਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ».

ਉਸ ਪਲ ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਅਸੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜੋ,

- ਜਦੋਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਉਹ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਪੇਟ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਸਵਰਗ ਸੀ । ਜੈਸੇ,
ਸਵਰਗ ਦੀ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿਚ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ

ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਭੀੜ, ਸੂਰਜ, ਚੰਦ,

ਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਸਾਰੇ ਵਧੀਆ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਹਨ,

ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਸਵਰਗ ਸੀ,

- ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚਮਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਯਾਨੀ

- ਗੁਣ,

- ਸ਼ਕਤੀ,

- ਸਜਾਵਟ,

- ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ.

ਜਦੋਂ, ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

- ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੇਰਾ ਸਵਰਗ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਇਹ ਸਵਰਗ ਉਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਨੂੰ ਘਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
। ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ,

-ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਸਵਰਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ
-ਮੈਂ ਅੰਦਰਲੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਬਾਹਰੋਂ ਚਮਕਦਾ ਹਾਂ।

ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨੇ ਮਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਪਰ, ਓ! ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ!

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੇਰਾ ਸਵਰਗ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ? ਮੈਨੂੰ ਹਾਂ ਦੱਸੋ!"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

“ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ

-ਤੁਹਾਡੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ,

- ਤੁਹਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ।

ਕੇਵਲ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਰਗ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਰ ਥਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ”।

ਉਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲਹੂ ਨਾਲ ਟਪਕਦਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਧੰਨ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ?

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,

- ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

- ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ।

ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਦੋ ਵਸੀਅਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੁੰਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ

ਦੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਓਏ! ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਦਮ ਘੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਲਤਾੜਿਆ ਗਿਆ! "

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਲਿਬੜੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ
ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ,

- ਇਸ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ

-ਸਾਡੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਉਪਚਾਰ ਹਨ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ

-ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ

ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਅਲੌਕਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਪਾਪ ਵਿੱਚ,

- ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ

- ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਖਾਲੀਪਨ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇ,

ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ
ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ *ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :*

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ

- ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ, ਇਸ ਲਈ

- ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ,

-ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੋਹਰੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ,

- ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗੁਆਇਆ, ਈ

- ਮੈਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ.

ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਨਾਸ਼ਕਰਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਦਸ਼ਮਣ ਹੈ

ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਗੁਲਾਮ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,

- ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ,

- ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਓ,

ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਦੂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਥੱਕ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਆਈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਬੱਚਾ ਯਿਸੂ ਇੱਕ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਉਸਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਏ ਬਿਨਾਂ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਟਹਿਲਣ ਲੱਗਾ।

ਫਿਰ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪਿਆਰੇ ਹਨੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੋ।"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਫੈਸਲਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਆਉਣਾ ਹੈ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ. "

ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਆਏ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਕੌਣ
ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ!"

ਫਿਰ, ਸੰਜੀਦਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਕੀ? ਈਸਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਗਲਤੀਆਂ? ਮੈਂ ਕਿਹਾ:" ਨਹੀਂ, ਵਿਆਕਰਣ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ
ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ: "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ
ਭਰਮ ਹੈ।" ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ
ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?"

ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਕੇ, ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਵਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਰੱਬ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ
ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ,

- ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ
ਹੋ,

-ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਨ?" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਬ ਦੀ
ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: " *ਦੂਜਾ* , ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਲਈ,
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਿਰਪਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: "ਇਹ ਜਵਾਬ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ.

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਾਕਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਤਾਕਤ ਇੰਨੀ ਮਹਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਥੱਕਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ."

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ:

"ਮੈਂ ਵੀ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਪੀੜਤ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵਾਂਗਾ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਲੜੋ,

ਇਹ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਹੈ

ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰਨਾ e

ਅਸਮਾਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਪਹਾੜ.

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਕਵਾਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਪਰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਗੁਣ ਨਾਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ।

ਬੇਚੈਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਇਆ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਪੀੜਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਰੀ ਰਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦਿਓ।
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਵਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।
ਲਹੂ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗ ਕੇ, ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਕਈ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਫਰਾਂਸ, ਇਟਲੀ, ਆਸਟਰੀਆ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਈ-

- ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੂਜੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਏ -,

- ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਯੁੱਧ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ. "

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ:

ਉਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਜਾਂ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ।

ਮੇਰੇ ਇੰਨੇ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ,

ਪਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਲੜਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹ ਲਿਆ।

ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ!

ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਚਮਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਹਿੰਮਤ!

ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਆਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆਉਣਾ ਸਦੀਵੀ ਅਨੰਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ।

ਜਿਉ ਜਿਉ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਆਦਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ

- ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ,
- ਹੁਣ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ,
- ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਤਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਹਮ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਦੋਂ ਹੀ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦਰਅਸਲ

- ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੀ,
- ਉਹ ਕੁੜੱਤਣ ਅਤੇ ਡਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਹਰ ਆਤਮਾ ਜੋ ਸਦੀਵੀ ਅਨੰਦ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੇ ਆਈ ਹੈ

ਉਸ ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਦਰਦਨਾਕ, ਹਾਂ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਛੋਹਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਲਈ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੀਏ

- ਰੱਬ ਦਾ ਸੁਆਦ ਕੀ ਹੈ,

- ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੰਦ ਕੀ ਹੈ,
ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ

- ਮੇਰੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ
- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ
-ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
-ਪਰ ਇਹ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ
ਸਵਰਗ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ,
ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰਦਾ ਹਾਂ

- ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਸਵਾਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਖਾਦ ਸਮਝਦੀ ਹੈ,
- ਪਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਵਾਦ ਵੀ,
ਨੂੰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ
- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੇ ਅਤੇ
- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਅਨੰਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇਣ ਲਈ ».

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ
ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ e
ਉਸਦੀਆਂ ਉਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੋਹ ਲਿਆ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ.

ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਗਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ।

ਜੇ ਆਤਮਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਪਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਝਲਕ ਫੜਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਆਤਮਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਲੀਪਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਓਨੀ ਹੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ

-ਹੋਰ ਥਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ e

- ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ. "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਪਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਹਨ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਹਿਸ਼ਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਕਿਹਾ: "ਪ੍ਰਭੂ,

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦਰਦਨਾਕ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਵਿਆਉਂਦੇ ਹਨ. ਉਸੇ ਪਲ ਧੰਨ ਜਿਸ ਨੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ, ਭਾਵ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚੌਕਸੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ।

ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਈ
- ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਭੋਜਨ ਦੀ ਕਮੀ ਨਾਲ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਜੇ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੋਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ. "

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ :

"ਆਹ ਮੇਰੀ ਧੀ
ਨੇਕੀ, ਚਾਨਣ,
ਸੁੰਦਰਤਾ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ
ਇਹ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਇੱਕ ਸੁੱਕੇ ਸਪੰਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਪਾਪ, ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ,
ਹਨੇਰਾ, ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਵੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸਪੰਜ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ."

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਸਨ
ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ
ਆਇਆ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,
-ਜੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਈ
- ਜੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ
ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਲੀਬ ਨੇਕੀ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ. ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬੀਜਦਾ ਹੈ

- ਇੱਕ ਲਈ ਦਸ, ਵੀਹ, ਤੀਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕਰਾਸ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਸਜਾਉਣਾ.

ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਲੀਬ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਓਨੇ ਹੀ ਗੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬੀਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਨਵਾਂ ਸਲੀਬ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਦਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੀਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਿਜਾਤ ਅਤੇ ਅਦੁੱਤੀ ਕੁੜੱਤਣ ਦੀ ਦੁਖੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਜਿਸੁ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ

ਸਲੀਬ ਦਾ ਪਿਆਰ ,

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਪਿਆਰ e

ਚਰਚ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਪਿਆਰ -

ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਲਈ.

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਤਿੰਨ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਕਹਿਣਾ ਵਿਅਰਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ

- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ.

ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਕੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਗੁਣ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।
ਜਦੋਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ:
“ਆਹ! ਪ੍ਰਭੂ, ਕੇਵਲ ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰਾ ਸੱਚਾ ਸੰਤੋਖ ਹੈ!”

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

" ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਰਤੀ ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ।

ਦੁਜਾ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ , ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਹੈ , ਤੀਜਾ ਹੈ ਜਦੋਂ,

ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ, ਆਤਮਾ ਨ ਛੱਡਦੀ ਹੈ

- ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ,
- ਕੋਈ ਜੀਵ ਵੀ ਨਹੀਂ
- ਕੋਈ ਦੌਲਤ ਨਹੀਂ

ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ .

ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਮਨ ਜੋ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਫੀਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ,

- ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ।

“ ਚੌਥੀ ਪੁਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਦੁੱਖ ਹੈ ।

ਕੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ,

- ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ
- ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ,

ਰੱਬ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ
ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ
ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ: "ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ"।

ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ».

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਯਿਸੂ ਆਇਆ , ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਨਿਮਰਤਾ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਫੁੱਲ ਹੈ।

ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ

- ਇਸਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਓ,

- ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣਾ ਜਾਂ

- ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਓ

ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਜਾਂ ਡੰਗਣ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਰੱਖਦਾ ਹੈ। "

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ
ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ
ਵਾਰ ਵਿਚਲਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਚਾਬੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਈ।

ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਚਾਬੀ ਉਸ ਮਹਿਲ ਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਸੁੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ
ਸਭ ਕੁਝ ਦੂਰੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ

ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਜਾਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ
ਪਾਇਆ। ਮੈਂ ਚਿੰਤਤ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਗਈ , ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ

ਚਾਬੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ,

ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ .

ਜਿਸਨੇ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ».

ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਲੀਬ ਹੈ

- ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ,

- ਤਾਕਤਵਰ ਦੀ ਤਾਕਤ,

- ਕੁਆਰੇਪਣ ਦਾ ਬੀਜ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ! ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਗਈ,
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

“ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

- ਜਿਸ ਪਿਆਰ ਦਾ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ
ਦੱਸ ਸਕਦਾ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਝੂਠੇ ਗੁਣ ਹਨ।

ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ
ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੱਸ਼ਨੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ
ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ :

"ਇੱਕ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੋ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਦਾ
ਹੈ

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ
ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨੇਕੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸੂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਆਇਆ ਮੈਂ
ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਕੀ ਮੇਰੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਹਸਤੀ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ । "

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ :

"ਸਭ ਹੈ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਡਰ ਵਿੱਚ e

- ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ।" ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ,

- ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਪਰ

- ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ.

ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਲਈ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। "

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਕਿਹੜੀ ਮੂਰਖਤਾ ਕਰੀ! ਯਿਸੂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਫਿਰ ਉਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸੱਚ ਸੀ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਜੋ ਮੈਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਵੀ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। "

ਫਿਰ ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕੇ ਵਾਂਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਫਿਰ ਮੈਂ **ਜਨੂੰਨ** ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ।

ਜਦੋਂ ਉਹ **ਵਾਇਆ ਕਰੂਸਿਸ** 'ਤੇ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ , ਤਾਂ **ਯਿਸੂ** ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ **ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ** :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੈਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ, ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ

- ਨੇਕੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਈ

- ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਕਰੋ,

ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦਰਦ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਝੱਲਿਆ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਸੀ। "

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਾਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ: "ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਹੈ! ਮੈਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਚੰਗਾ ਦਿਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਚੰਗਾ ਦਿਲ ».

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬਕਵਾਸ ਵੀ, ਯਿਸੂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਜੇ ਚੀਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਹੈ ਉਹ ਹੈ **ਲਗਨ** .
ਕਿਉਂਕਿ ਲਗਨ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਹੈ

- ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ e

- ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ.

ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁਰਾਣਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ **ਹੀ ਸਬਰ**
ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੈ

- ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

- ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਵਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ,

- ਇਹ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਲਗਨ ਨਾਲ,

ਆਤਮਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ,

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ।
ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮੋਹਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ?

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੇਖ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਨਹੁੰ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਘਾਤਕ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

-ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਹੁੰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਮੌਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਨਸਾਫ਼ ਲਈ,

-ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,

-ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰਨ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਗੀ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ, ਇੰਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬੋਲਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਅੱਜ ਪਾਮ ਐਤਵਾਰ ਹੈ।

ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ,

- ਪ੍ਰਾਣੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

- ਉਸਦੇ ਜਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ।

ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਦੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ,

- ਪ੍ਰਾਣੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣਨ ਲਈ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਪਾੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਮਿੱਥਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਪਾਟਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣ ਦਿਆਂਗਾ।

ਇਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਹੱਡੀ ਵਾਂਗ ਲੱਭਦੀ ਹੈ।

ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। "

ਫਿਰ, ਥੋੜਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਆਤਮਾ ਜਾਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੈ ਜੇ,

ਜਦੋਂ ਪਰਤਾਵੇ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੂਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ .

ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ **ਅਸੁੱਧਤਾ ਦੇ ਪਰਤਾਵੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ** ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ,

- ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ e

- ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਤਮਾ ਇਸ ਜਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ,

ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਦੁੱਖ, ਈ

ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਵਹਿ ਰਹੀ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਨ, **ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ** . ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ.

ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵਹਿ ਰਹੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ

-ਅੱਗ,

- ਗੁੱਸਾ ਈ

- ਮਾਣ

ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

- ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜਨੂੰਨ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ e

- ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਵਿਅਕਤੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ। "

ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੀਬਰ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ **ਯਿਸੂ** ਆਇਆ ਅਤੇ **ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ** :

“ਮੇਰੀ ਧੀ, **ਦੁੱਖ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ** ।

-ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।

-ਫਿਰ, ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

-ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨਾ,

ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਤਾਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। "

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

- ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮੌਤ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਕਰੇਗੀ,

- ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਭਾਵ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਉਸ ਸਭ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮਰਨਾ ਪਏਗਾ?

"ਪਰ, ਉਹ ਇਸ ਮੁਬਾਰਕ ਮੌਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਜੋ ਸਦਾ ਮੇਰੀ ਮਿਹਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ, ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਲਈ ਮਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ।

ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮਰਨਾ,

- ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ

- ਅਧਿਆਤਮਿਕ, ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ

- ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓ.

ਨਾਲ ਹੀ, ਇੱਥੇ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੰਨੀ ਸਵਰਗ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਸੋਚ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੱਖ

ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ."

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ?

ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੀਵ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੇ।

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਨਾ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ,

- ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ।

ਕੀ ਅਸੀਂ ਗੁਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਹੁਣ ਉਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. "

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੇਕੀ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮਾਰਗ ਉਸ ਰੂਹ ਲਈ ਅਪਣਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਕਿਉਂ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ

-ਨਾ ਹੀ ਧੰਨਵਾਦ

- ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਦਿਲਾਸਾ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ,

- ਤੁਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ,

ਇਹ ਰਾਹ ਉਸਨੂੰ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ,

ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ, ਉਹ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ,

ਨੇਕੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਲਾੜਾ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਝੁਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਰਸਤੇ ਦੇ ਭਾਰ ਅਤੇ ਔਕੜਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਤਮਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਟੀਚੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਡਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਹ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ, ਪਿਆਰ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਹ ਪੀੜਤਾਂ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਤਲੇਆਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਆਹ! ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਹੈ!"

ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਿਸੁ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

*ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ,*

ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਆਰਾਮ ਮਿਲਿਆ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੰਗਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ:

-ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਆਰਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਾਲਮ ਕਸ਼ਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ।

*ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿਲੋਂ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ
ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਰਾਮ ਓਨਾ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।*

ਓਏ! ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ!

ਜੇ ਉਹ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

- ਉਹਨਾਂ ਫਲਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ,

- ਨਾ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ।

ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

- ਉਹ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ

- ਨਾ ਹੀ ਮਿੱਠਾ ਆਰਾਮ ਜੋ ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਬੋਰ ਅਤੇ ਸਤਾਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਭੱਜਦੇ ਹਨ

- ਆਰਾਮ ਲੱਭਣ ਲਈ,
-ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖੀ ਹਨ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਘਸੀਟ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ।"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, " ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਹਾਂ ।"

ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁੱਭਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਧੂੜ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਹਵਾ ਨੂੰ ਖਿਲਾਰ ਦੇਵੇਗੀ"।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:
"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
ਅਤੇ ਮੈਂ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ:

"ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਸੀਨ ਅੱਖ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਬੁਖਾਰ ਵਰਗੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਥੱਕਿਆ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ; ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਸਲੀਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਸਲੀਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।

ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੇਰੀ ਮੂਰਤ ਬਣੀ ਸੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹਾਂ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ?

ਮੈਂ ਬੇਬੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਪਿਆਰੀ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੇਰਾ ਹਾਂ; ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਹਿਣ ਨਾ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਘੁੰਮਦੀ-ਘੁੰਮਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸਦੀ ਧੁੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਓ, ਇਹ ਫੁਸਫੁਸਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: "ਸਭ ਕੁਝ, ਸਭ ਕੁਝ, ਇਸ ਰੂਹ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੀ ਹੈ; ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!" ਮੈਂ ਇਸ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗੂੰਜ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੂੰਜ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਰਹੀ ਮੇਰੀ ਚੀਜ਼ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਹੈ।"

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ

ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ».

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਲੱਭੋ.

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪਾਓਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਧੰਨਵਾਦ, ਉਸਤਤ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ.

"ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਿਆਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਮੌਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਮੈਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝਤਣ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਠਾਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਇਸ ਅਣਥੱਕ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ, ਸਭ ਕੁਝ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਸਦੀਵੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਓਏ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਲੱਭੋ! "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਧੀਰਜ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਧੀਰਜ ਦੁਆਰਾ, ਨੇਕੀ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਥਕਾਵਟ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

"ਧੀਰਜ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੁਖੀ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਧੀਰਜ ਉਸਦੀ ਲਗਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਜਾਂ ਮਿਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਲਗਨ ਇਸਨੂੰ ਸੰਜਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਵਾਲੇ ਫੌਂਟ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

ਇਸਦੀ ਕੁੜੱਤਣ ਅਤੇ ਭਾਰ ਅੱਧਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ

ਮੈਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜੋੜਿਆ:

"ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੇ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੈਂ ਰੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ,

ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਰ, ਜੇ ਇਹ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ,

-ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ

-ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਦੁੱਤੀ ਕੁੜੱਤਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਕਿਵੇਂ ਮਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੌਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਉਸਦੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, "ਆਤਮਾ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਵੱਖਰਾ!"

ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰਾਂ ਵਾਂਗ ਇਹ ਮੂਰਖ ਸੋਚ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਉਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਉਹ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਜੀਵ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਝਪਕਣਾ, ਉਸ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰਕਤ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ, ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਪੂਰਨ ਪਿਆਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਤਾਲੂ ਵਿੱਚ।

ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਕੀ ਡਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੈ? "

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।

ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਿੱਠਾ ਦੁੱਧ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਬੱਚਾ ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੀਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮੁਸਕਰਾਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਦਿਓ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਰਾਣੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲਓ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਕਰੋ।" ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗੀ।" ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ: "ਕਦੋਂ?"

ਆਪਣੀ ਉਗਲੀ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਬਸ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਗਲੀ." ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਉਗਲੀ ਕਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ।

ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ!"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ?

ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ».

ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੈਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ:

"ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣੇ। ਮੈਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ,

ਇਸਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ,

ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਦੁਆਰਾ,

ਉਹ ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ».

ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ.

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਉਲਝਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ ਜੇ ਮੈਂ ਬੇਈਮਾਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂ:

-ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਲਿਖਿਆ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ,

- ਮੈਨੂੰ ਬੱਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂ। "

ਅਤੇ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ

ਜੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਆਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਿਤਾਇਆ ਸਮਾਂ ਮੇਰੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਨ ਦੇ ਡਰੋਂ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜੀ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਨੇ ਲਿਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:

"ਮੈਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ

- ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ,

- ਤੁਹਾਡਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ

- ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਇਹ ਵੀ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਹੈ

ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਡਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਰਾਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ *ਮੈਨੂੰ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਨੋਟ ਸਨ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕੰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੁਮੇਲ ਸੰਗੀਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਇਹ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ
ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਇਸ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ "।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ *ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ* :

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ,

- ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ,
- ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਕਿ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਪਰਵਾਹ ਅਤੇ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਤਮਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਦਰਲਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ,

- ਉਸਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਭਾਫ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ. "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਪਾਦਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ:

"ਜੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?" ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਕੌਣ ਮਾਣਦਾ ਹੈ? ਜਿਹੜੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਠੀਕ ਹੈ?"

ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ,
ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ।

ਮਿਸਾਲ ਲਈ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕੋਈ ਨੌਕਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਉਸ ਨੂੰ
ਪੈਸੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ, ਜੇ ਇਹ ਨੌਕਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਸੇ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

“ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ
ਗਿਆ ਹੈ,

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਲਈ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੀੜਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ,
ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ
ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਗਾਈਡ,

- ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ,

- *ਕੀ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ*

ਅਤੇ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ,

ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਕਰਿਸ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। "

ਮੈਂ ਕੁਝ ਮੋਰਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ
ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ? ਯਕੀਨਨ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਲਈ।"

ਥੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ:

- "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਦੁਖੀ ਹੋਵੋ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਰਾਹਤ ਪਾਓ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ।"

"ਕਿਸੇ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਦਾਸੀਨ ਹੋਵੇ, ਪਿਆਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਐਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਚਿੜਚਿੜਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।
ਵਿਕਾਰ ਵਿਚ,

-ਇਹ ਸਵੈ-ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ

- ਉਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਜੋ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ. "

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ, ਮੈਂ ਥੋੜਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਹਥ ਤੇ

- ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਗਹਿਣਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਰੂਹ ਦੇ ਇਹ ਹਲਚਲ

- ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ e

- ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੈ।

ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਰੱਬ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਭਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ!

ਇਹ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ:

"ਆਓ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਆਓ."

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਮੇਰਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਬਾਗ਼, ਜਿਸਦਾ ਆਕਾਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਖੁਦ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਬਾਗ਼ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਦੇਵੇਂ ਇੱਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬਾਲਕੋਨੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਾਂਗ ਹੈ: ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹੋ।

ਇਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਧਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ ਜੇ ਆਤਮਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿਰਫ ਦਰਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨੇਰਾ ਹੈ।

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ,

ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਘੇਰਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਗੁਣ ਹਨ।

ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਮੂਰਤ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ;

ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਨਿਆਂ, ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੋਂ,

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਨਿਆਂ, ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਤਆਦਿ.

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਘੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ,

- ਇੱਕ ਵੀ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ,

-ਪਰ ਜਿੰਨੇ ਸੂਰਜ ਹਨ ਓਨੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਹਨ।

ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਹਰ ਰੂਹ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਹਨ,

ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹਨ.

ਉਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ, ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ. "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਇਆ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣਾਇਆ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਦੋਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਬੋਝ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਕੰਮ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਜਿਸਦਾ ਚਾਹੁਣ ਭਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

"ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਕੇ, ਅਰਥਾਤ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵੀ ਆਓ।

ਸਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇਨਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝਾ ਹੈ,

ਮੈਂ ਜਿਸਦਾ ਚਾਹਾਂ ਉਸਦਾ ਭਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਿਸਦਾ ਚਾਹੋ ਭਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

"ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ

- ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਨਾਮ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਹਨ,

- ਪੀੜਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ,

ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,

ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਨਾਮ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ».

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

- ਜੇ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ,

- ਇਹਨਾਂ ਤਿਤਲੀਆਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ

ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਲਾਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਅਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ,

ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ, ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸੁਧਤਾ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੇ ».

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ:

"ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਰੱਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਰਗਾ ਹੈ. ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ

- ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ,

-ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਚੰਗੇ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਵੇ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆ ਕੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

- ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ e

- ਇੱਕ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ.

ਨਹੀ ਤਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਗੁਣ ਹੋਣਗੇ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਜੀਵ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਥਿਰ ਹਨ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ; ਉਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੈਧ ਹਨ। "ਕਦੇ-ਕਦੇ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬੇਅੰਤ ਦਾਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅੱਗ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਵੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜਵੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਠੰਡੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਸਾਰੇ ਚਿੜਚਿੜੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਦਾਨ ਜਿਸਦੀ ਜੜ੍ਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਦਾਨ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਿੜਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਰੜਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸਰਾ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਹੋਰ ਲੋਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਨਿਮਰ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਧਾਗਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹੀ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਉਹ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਬੇਪਰਵਾਹ ਅਤੇ ਘਮੰਡੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੀ?

"ਹੋਰ ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਧੀਰਜ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਗੰਭੀਰ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ; ਉਹ ਲੇਲੇ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ, ਹੋਰ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਛੋਟੇ, ਉਹ ਗੁੱਸੇ, ਚਿੜਚਿੜੇ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ: ਕੀ ਇਹ ਸਬਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ?

"ਦੂਜੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ, ਕੁਝ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਠੰਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਖੂਨ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਇਆ, ਮੌਤ ਦੀ ਪੀੜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ?

"ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹ ਗੁਣ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਲਪਦੇ ਹਨ, ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹਨ। ਬਾਕੀ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਕਾਰਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਜਾਪਦੇ ਹਨ"। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸੁ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਉਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ, ਇਸ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਘੁਸਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੋੜਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂ। ਇਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਛੂਹੋ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆਇਆ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਦਿਲ ਦਿਖਾਇਆ। ਅੰਦਰੋਂ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਧਾਗੇ ਨਿਕਲੇ। ਇਹ ਧਾਗੇ ਇੱਕ ਜਾਲ ਬਣਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਜੋ, ਧਾਗੇ ਤੋਂ ਧਾਗੇ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ੋਅ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਪਿਆਰ, ਇੱਛਾਵਾਂ, ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਦਿਲ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹੈ। . .

"ਜੇ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਧਾਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਧਾਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਧਾਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਧਾਗਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ। ਓਹ! ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿੰਨੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਹੈ! ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। "

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਿਖਾਈ। ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਨਿਕਲੀਆਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ।

ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ,

ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਛੁਟਕਾਰਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ। ਇਹ ਜੀਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਣਾਇਆ, ਛੁਡਾਇਆ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ। ਜੇ, ਹਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ। ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ।" ਇਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸ, ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ? ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਇਹ।

"ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਪੀੜਤ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬੀ ਨਿਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਜੀਵ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਭਾਵ, ਇਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲੱਭ ਲਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਹਰ ਜੀਵ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪੀੜਤ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। "ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ: ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਧੰਨਵਾਦ ਮਿਲਿਆ, ਧੰਨਵਾਦ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ। ਫਿਰ ਮੈਡੇਲੀਨ ਅਤੇ ਜੀਨ ਆਏ। ਚਰਚ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ। "ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ: ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਇਹ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ, ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: "ਆਹ! ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।" ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਪਏਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਵਾਪਸ ਭੇਜੋ, ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਇਸ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਪਏਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਵਾਪਸ ਭੇਜੋ, ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਇਸ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਵਾਪਸ ਭੇਜੋ, ਨਹੀਂ, ਕਦੇ

ਨਹੀ! ਇਸ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਲਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਹੋਰ."

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ, ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਕ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਧਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੰਗੇ ਕੰਮ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਮੈਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖ ਲਈ, ਧਿਆਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਪਾਪ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੈ।

"ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਹਨੇਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਨੇਰਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਹਨੇਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਇਆ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਦਾਨ ਸੱਚ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੂਰਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਨ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ: ਜੇ ਆਤਮਾ ਦਾਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

"ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਦਾਨ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ; ਮੈਂ ਜੀਵ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੂਰਤ ਹੈ। ਜੇ, ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਸੰਭਾਲ ਲਈ। ਪੌਦੇ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੀਵ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਾਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਆਰੀ ਮਰਿਯਮ ਦੀ ਸਾਡੀ ਲੇਡੀ ਆਫ਼ ਸੇਰੇਜ਼ ਦੇ ਇਸ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਬਹੁਤ?" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੰਡੇ, ਮੇਖ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਹਨ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅੱਛਾ ਇਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਹਰ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ, ਦੁੱਖ, ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਨਿੰਦਿਆ ਸਹਿਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ, ਉਹ ਸ਼ਿਮੌਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਤਿਆਗ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰੇਦੇਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓ।

ਉਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਮ ਅਭਿਆਸਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਭਾਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਉਹ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਤੀਜੇ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ, ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਤੁੱਛ ਜਾਣ ਕੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵਰਗਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਉਹ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕੇ। ਚੌਥੇ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਲੀਬ ਦੀ ਖਾਤਰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੰਜਵੇਂ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ, ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੇਵੇਂ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਓ। ਜੋ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਹਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੱਤਵੇਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓ ਦਰਦ।"

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਸੀ ਕਿ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਦੁੱਖੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਕਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਵੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੇਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਖਾਸਕਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਹੈ; ਜੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ। ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਇਕੱਲੇ ਵਰਗਾ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇਣ। ਹੱਸਮੁੱਖ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਨਿਚੋੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: "ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਸਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਨੋਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਵੈ-ਗਿਆਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਥਾਨ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਘੱਟ।

"ਉਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ, ਗੰਦੀ ਅਤੇ ਬਦਬੂਦਾਰ ਭਾਂਡਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਗੰਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਮੁਰਖ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਅਰਥਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਜਾਣਨਾ, ਜੀਵ ਦੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੰਦਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ. ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹਨ ».

ਮੈਂ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ

ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਰੱਬ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮਾ ਸਾਰੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਇੰਜਣ ਵਜੋਂ ਤੈਰਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਤਮਾ. ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਆਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਕੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਬਖਸ਼ੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ?

"ਆਤਮਾ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਇਹ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ

ਨੇਕੀ, ਪਿਆਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨੇਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਆਤਮਾ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ।

ਇਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ, ਸੁੱਧ, ਵਧੇਰੇ ਸੰਪੂਰਨ, ਵਧੇਰੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ.

ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

- ਨੇਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ,
- ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਜਾਂ
- ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ।

ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਸ.

- ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ,

- ਉਹ ਦਰਦ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਗੁਣ ਉਸ 'ਤੇ ਥੋਪਦਾ ਹੈ।

ਫ਼ਰਜ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਗਿਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਹਿੰਮਤ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ. ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੋਗੇ,

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਸਵਾਦ ਲਓਗੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵੀ, ਇੱਕ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਦੀਵੀ ਅਨੰਦ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਕੀ ਮੁਰਖਤਾ!

ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਜੀਵ ਮੈਨੂੰ ਭਜਾਉਂਦੇ ਹਨ,

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਾਂਗਾ?

“ਕੀ ਗਲਤੀ!

ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ

- ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰਨਾ,

- ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰੋ ਅਤੇ

- ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਰਹੋ

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਤੋਂ ਪੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾ।
ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹਨ! ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ! "

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਯਿਸੂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ.

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਮਾਰਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਪਾਪ ਇੱਕ ਅੱਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਿਆਂ ਇੱਕ ਅੱਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿਣੀ ਹੈ

- ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਈ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਅੱਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰੇ, ਇਸ ਲਈ,

- ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਦੀ ਅੱਗ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਰਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ,

- ਮੇਰਾ ਨਿਆਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਅੱਗ ਡੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ। "

ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣਾ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ:

"ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕਿੰਨਾ ਬਦਸੂਰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!" ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ।

ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ.

ਜੇ ਆਤਮਾ ਇਸ ਨੂੰ ਚਿੱਕੜ, ਸੜੀ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵੇਖੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਰੂੜੀ ਧਰਤੀ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ।

"ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ, ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, 'ਇਸ ਗੰਦਗੀ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਕਰਨਾ ਮੁਰਖਤਾ ਹੈ! ' "

ਪਰ, ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗੰਦਰੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ

- ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਾਦ ਪਾਉਣ ਲਈ,
- ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਈ
- ਫਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਵਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।

ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਵਧੇ।

ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸੱਚੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। "

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਛੇਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੂੜੀ ਅਤੇ ਚਿੱਕੜ ਸੀ।

ਉੱਥੋਂ ਫੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਆਈਆਂ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ *ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਸਮੇਤ.*

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਾਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਆਹ! ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋ!"

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ.

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਯੁੱਧਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਥੋੜਾ ਸਬਰ ਰੱਖੋ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ। "

ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਿਓ".

ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ: "ਸਰ, ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ"।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਮੇਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੋਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤੂਆਂ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਬਣ ਜਾਵਾਂ।

ਕੀ ਮੈਂ ਜੰਗ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਵੀ.

ਆਤਮਾ ਲਈ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। "

ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ,

ਨੂੰ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ

ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ

-ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਘਟਾਓ ਈ

- ਉਸ ਨਾਲ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸੁਹਾਵਣਾ ਬਣੇ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਚਿੰਤਤ ਸੀ

- ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ,

-ਫਿਰ, ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ.

ਜੇ ਚੀਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਆਈ ਉਹ ਸੀ ਦਿਲ

- ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੇਖੋ
ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਦੁੱਖ ਵੇਖੋ.

ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸੀ - ਇੱਕ ਵੀ ਸਾਹ ਜਾਂ ਸਾਹ ਖੁੰਝਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ.

ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਹ ਤਸੱਲੀ
ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਝੱਲਿਆ,
ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਦੁੱਖ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਸਨ.

ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ
ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ।
ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਅਨੰਦ ਦੇਵੋਗੇ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ,

ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ,
ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਭੋਜਨ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਸਨੇ
ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਖਾਲੀ ਪੇਟ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਹੈ.

ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਉਸ
ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ।

ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਜੀਵ ਉਸ ਨੂੰ ਭੋਗਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਅਨੰਦ ਨਾਲ, ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ,
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ

- ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ ਹੈ,
- ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ,
- ਤੀਸਰਾ ਰੱਬ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ,
- ਚੌਥਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ.

ਪਰ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ."

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਇਆ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

- ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦਿਓ e
- ਰੂਹ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਸਜਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਮੀਹ ਹੈ

ਇਹ ਫਲਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੀਹ ਧਰਤੀ ਲਈ ਉਪਜਾਊ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਜੇਕਰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦਾ ਮੀਹ ਹੈ

-ਸਵੈ

- ਉਪਜਾਊ ਹੈ ਅਤੇ

-ਜਰਮਾਇਨ ਗੁਣ."

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ,

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ,

ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ।

* ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਝੁਕਦਾ ਹਾਂ

- ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ

- ਇਸ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉੱਚੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ.

* ਜੇ ਕੋਈ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਹਉਂਕਾ ਭਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਮੇਰੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਆ

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਾਵਾਂਗਾ

- ਮੇਰੇ ਜ਼ਖਮ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,

- ਇੱਕ ਪੀਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਖੂਨ ,

- ਭੋਜਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਸ e

- ਵਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਮੇਰਾ ਰਾਜ।

* ਜੇ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੈ,

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਵਾਂਗ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

- ਸਿਰਫ਼ ਇਲਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ,

- ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪਾਹਜ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਉਪਚਾਰ ਵੀ।

* ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਲੱਭਦਾ ਹੈ

ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨਿੰਦਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਤਆਦਿ.

"ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ

- ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,

- ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,

- ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,

- ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,

- ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਦਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਭਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ:

ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ,

ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਰ, ਹਾਏ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ,

- ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਉਗਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾ ਸਕਦਾ,

- ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ. "

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਹਨ?" ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

“ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਹਨ।

ਇਹ, ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ,

ਮੈਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਪਾੜ ਦਿਓ,

ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰੋਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕੇ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: “ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਰੂਹ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਰਵੱਈਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੱਬ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਏ! ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲੱਭੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿੰਦੂ. ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ ».

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: “ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਲਕੇ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹੋਣ। ਰੌਸ਼ਨੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਦਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇੱਕ ਸੂਰਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਮੂਰਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

“ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਭ ਕੁਝ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਜੀਵ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਲਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ

ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੱਚ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬੁਰਾ ਜਾਂ ਮੁਰਖ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਗੋਰਾ ਕਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਟਾ ਹੈ, ਚਾਨਣ ਹਨੇਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਚਾਨਣ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਗਰਜ ਵਾਂਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੌਲਤ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੌਲਤ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ। ਇੰਜੀਲ ਵਿਚ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਖੋਹ ਲਵਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਧਨ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਮੈਂ ਕੰਜੂਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਕਦੇ ਕੋਈ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ? ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸ ਲਈ ਜੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵਿਚ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਖਾਂਤ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਹਨ।